

Rudi Podržaj

SEZUTA VALUTA

(sezutoobutoigra)

Osebe:

DREJC
APRILA
FERDO
SILVA
POPADEK

in ZBOR (štirje igralci-ke)

Zbor se lahko oglaša v en glas (enotno), lahko pa se deli teksta razdelijo med posamezne člane (sploh pri branju eseja).

Štirje člani zbora pokrivajo naslednje vloge:

Štirje čuvaji templja
Štirje izvajalci reklam

Samanta
Vanesa
Moderator
Asistent
Patriša

Samanta
Asistent 1
Asistent 2
Gospod feldmaršal Ludvig von Luštnbritof

Trije strežniki v hotelskem salonu
in Gospa Gardner

Gospod Mrzelkamen
Gospodična Tihidom

Akviziter

1. dejanje

1. prizor - Vselitev

(Ferdova dnevna soba; prisoten Ferdo)(v ozadju zborček)

FERDO: *(sede za mizo nemo šteje bankovce, vsakega tretjega preveri proti svetlobi)*

ZBOR: *(šteje s Ferdom vse od trenutka, ko se začne razgrinjati zavesa; pri vsakem tretjem bankovcu, ko ga Ferdo preverja proti svetlobi, zastanejo z njim) (zaljubljeno) 605, 606, 607 ... 608, 609, 610 ... 611, 612, 613 ...*

DREJC: *(še v veži)* Stric Ferdo!

DREJC in APRILA: *(vstopita)*

FERDO: *(plane pokonci, hoče skriti bankovce, a jih razsuje po tleh)*

DREJC: *(prijazno)* O, dober dan! Vidim, da še zmeraj rad preštevaš svoje papirčke.

FERDO: *(pobira bankovce)* O, Drejc... Jaz pa vidim, da se še zmeraj nisi naučil potrkati.

DREJC: *(okleva)* Stric Ferdo, khm, to je moja žena Aprila.

FERDO: *(odsotno)* Kako? Kaj? Kdaj?

APRILA: Dober dan, g. Ferdo. Drejc mi je kar dosti govoril o vas. *(mu poda roko)* Aprila.

FERDO: *(zmedeno)* Zakaj pa prav aprila? Kaj sem pa naredil takega takrat?

APRILA: *(se smeje)* Kako ste prisrčni... Aprila mi je pač ime, ne?! Tako kot Juliji Julija, recimo.

ZBOR: *(ljubeznivo)* Ali kot Maji Maja. Ali kot Avgusti Avgusta.

FERDO: Aha aha... *(dojame)* Čakajta, a sem prav slišal? Poročena sta?

DREJC: Ja, stric, poročena. *(objame Aprilo)* Se še spomniš, kaj si mi rekel, ko sva enkrat govorila o tem?

FERDO: *(kima)* Ja. Da blagor tisti, ki te bo dobila, počasneta. In evo srečnice – Aprila, mi pa že sredi poletja.

DREJC: Lepo, da se hecaš s svojim nečakom, ampak temu nečaku si nekaj obljubil.

FERDO: *(pomisli, odkimava)* Nič ne vem, nič se ne spomnim.

APRILA: *(vljudno pokašljuje)* A mu niste obljubili, khm, da mu boste dali nepovratni kredit, ko se bo poročil? Za zagon podjetja... Saj meni se zdi to zelo velikodušno, ne rečem.

DREJC: Plus tega si mi obljubil tudi tole stanovanje ... za polovično najemnino.

FERDO: Aja, tisto. Ampak eden od pogojev je bil tudi dokončan študij. *(nejeverno Drejcu)* Pa ne, da se ti je posrečilo?

DREJC: Ja. *(neodločno zmiguje)* Takorekoč ja.

ZBOR: *(neodločno)* Skorajda ja, lahko bi rekli, da ja.

FERDO: Takorekoč?! (*kima*) Dokler ne bom videl diplome v okvirju, ne bom verjel. (*vzame z mize reklamo, jima kaže*) Zdaj moram pa v trgovino, toaletni papir je v akciji, pa samo še danes.

APRILA: (*nasajeno Drejcu*) Zakaj mi nisi povedal, da je diploma pogoj? A misliš, da sem neumna? A misliš, da je stric Ferdo neumen?

DREJC: Počakaj stric, samo še en brezvezen esej moram spraviti skupaj. En mesec, pa sem skozi.

FERDO: Ti kar piši, riši, kar hočeš. (*se ustavi na pragu, kot bi ju hotel pospremiti ven*) Zdaj pa, če ne zamerita, toaletni papir čaka. Pridita me kaj obiskat, recimo, čez dve leti.

APRILA: (*plaho*) Ampak g. Ferdo, midva imava že vso prtljago s seboj. Pa selitveni servis sva svinjsko drago plačala, pa taxi, pa sledi sva zabrisala za seboj. (*vzdihne*) Ne vem, mogoče sem tudi noseča. (*ko se nihče ne odzove, sikne možu*) Daj, Drejc, reci že kaj!

DREJC: (*pohiti*) Stric Ferdo, to ni po poslovniku.

FERDO in APRILA: (*nejeverno*) Kaj?!

APRILA: (*zaničljivo možu*) Mislim, kje jih pobiraš?! (*proseče Ferdu*) Pa se ne bi mogla vseliti že danes? Drejc je, khm, niti ne tako počasen, mimogrede bo dokončal tisti esej. Konec koncev smo pa v žlahti, mmm?

FERDO: Saj veš, punca, kakšna plahta je žlahta. Žlahte še posebej ne prenesem.

DREJC: (*užaljeno*) Daj no, stric, še življenje sem ti rešil.

FERDO: (*priznavajoče*) Ja, tebe še nekako prenašam - si zmeraj tako simpatično zaspan, da bi še lasten pogreb zamudil.

ZBOR: (*se vključi kot obrekovalke (skupaj ali posamič po stavkih), zavzeto*) Enkrat je stricu res rešil življenje. Za volanom je zaspal, ko ga je peljal na letališče. Ja, počila sta v kamnolom. Stric je bil en teden v komi, ampak vseeno super.

APRILA: (*gleda Ferda, kot bi ji govoril on; sočutno*) Joj, super? V komi?

ZBOR: (*sproščeno*) Ja, ker tisti zamujeni avion ni nikoli videl Egipta. Je prej dol padel. Edini preživeli je bil menda kopilotov virus gripe.

FERDO: (*kima, se spominja*) Hvala Drejc, še enkrat.

DREJC: Ni za kaj, stric Ferdo. (*se domisli*) Lahko pa to skompenzirava. Vzemi naju pod streho, pa sva kvit.

FERDO: (*hehetaje*) Si za vice.

DREJC: Lahko pa te tudi še kdaj zapeljem na letališče.

APRILA: (*zapeljivo*) Jaz vas pa lahko občasno zmasiram. Imam zlate roke.

FERDO: (*za hip razmišlja, nato Aprili*) Moram reči, da se tvoja ponudba boljše sliši. Če mi data še ... petsto evrov najemnine, se lahko ... takoj vselita.

ZBOR: (*v šoku lovi sapo*) Petsto evrov?!

FERDO: (*brezbrižno*) Vnaprej seveda!

APRILA: (*lovi sapo*) Vnaprej?! (*a sumljivo hitro zgrabi Ferdovo roko, prijazno*) No, prav, pa naj bo, ko ste tako simpatičen gospod.

FERDO: *(začudeno stresa roko)* Ti si pa hitra, ti pa nisi Drejc. Prav, doma sta. *(se spomni)* Zdaj pa res letim po toaletni papir. Je v akciji. *(odide)*

DREJC: *(pride do sape, tarni)* Petsto evrov? Vnaprej?

APRILA: *(ga besno oponaša)* Kaj ti je pa bilo, Aprila? Tega najin proračun ne bo prenesel.

DREJC: *(razburjeno)* Točno, da ne!

APRILA: Držala se bova načrta, pa bo. Dokončal boš pač tisti esej, ki bi ga moral že zdavnaj. Jasno?!

ZBOR: *(nevtrarno)* Drejc je poročen moški - copata, zato je rekel:

DREJC: *(zamrmra)* Jasno.

ZBOR: *(ukazujoče)* Glasneje!

DREJC: *(zavpije)* Jasno!

APRILA: *(ga pohvalno objame)* Tako si dober do mene.

2. prizor – Motivator

(dnevna soba; Drejc sedi s pisalom v roki in s podložno tablo (živobarvno ali opazno) v naročju; Ferdo pometa)

DREJC: *(godrnjaje gleda v tablo)* Treh čistih nima ta profesor. Kakšen bedast naslov mi je dal.

FERDO: *(neha pometati, razmišlja)* Aja, esej... *(pometa dalje, zbadljivo)* Saj ti ga ni treba napisati – bo stric Ferdo vsaj obdržal svoje papirčke. *(se spomni nanje, vzame enega iz žepa in ga zaljubljeno opazuje proti svetlobi)*

DREJC: *(zamišljeno)* Hm, česa denar ne kupi...

FERDO: *(spet pometa)* To je naslov? Je pa res brezvezen.

DREJC: *(se zdrami v resnost, samozavestno)* Lahko bi bil naslov ... Ekonomska fluktuacija kontra abstraktne biti, ampak kdo bi to razumel ... *(se vzravna)* razen mene seveda. *(spet zamišljeno, si podpira brado)* Česa denar ne kupi?

ZBOR: *(si podpirajo brade, zamišljeno)* Česa denar ne kupi?

FERDO: *(mu gre na smeh)* Da denar česa ne bi kupil?! Mogoče je tvoj profesor provokator. Mogoče hoče, da bi po najtežji poti spoznal, da ta uganka nima zadetkov.

DREJC: *(nejevoljno)* Oprosti, stric, korak nazaj - za take stvari je treba intelekta. Ker to ni uganka, ampak filozofska tema.

FERDO: *(zazeha)* Papirčki kupijo vse! *(odhaja z metlo, odide)* Konec filozofije!

DREJC: *(obupano)* Ja, ampak tvoj pravilen odgovor je napačen! *(sliši sam sebe, nejeverno)* Kaj sem rekel? *(se globoko zamisli)*

APRILA in POPADEK: *(tiho vstopita, se bližata Drejcu izza hrbtna)*

ZBOR medtem: *(utrujeno zamišljeno)* Česa denar ne kupi? Česa denar ne kupi?

APRILA: *(obstane za Drejcem, mu položi roke na ramena, zasanjano)* Pameti, zdravja, ljubezni, časa, bla bla bla... A ni zadosti lahko?

DREJC: *(se prepusti njenim rokam, grenko)* Vsak se lahko takole po kičasto zlaže. Ampak laž filozofsko utemeljiti – no, to, to pa je mučenje!

APRILA: *(ga dražljivo poboža po stegnu)* A rabiš malo specialne motivacije, mmm?

DREJC: *(požre slino)* Ooo, ljubica... Res ne bi bila odveč.

APRILA: *(veselo stopi izza hrbta ob njegovo stran)* No, potem pa spoznaj motivatorja svetovnega slovesa!

ZBOR: *(navdušeno, veselo)* Ooo, motivator, ni poceni, je pa drag!

POPADEK medtem: *(stopi naprej, samozavestno vedro, v roki igraje suka dirigentsko palico)(tolažeče)* Ne bojte se, prijatelj, vaše skrbi so pravkar postale zgodovina.

APRILA: *(pokaže z dlanjo)* G. Popadek, menadžer in motivator, šolan v Stockholmu, Heidelbergu, na planotah Kvazistana.

DREJC: Motivator? *(Aprili)* Reci, da je to zajebancija. Kakšen tvoj prijatelj je, a ne?

POPADEK: *(veselo)* Prijatelji lahko še postanemo. Ampak prej bo treba dvigniti vašo motiviranost na vsaj povprečno raven.

DREJC: *(Aprili, grenko)* Popravi me, če se motim – takile strokovnjaki kar precej računajo.

APRILA: *(začudeno)* O ti srček! *(ga objame in poljubi na obe lici)* To je moje darilo za tvoj rojstni dan.

DREJC: *(kislo)* No, hvala, ampak mislim, da ne rabim motivacije. Rabim samo diplomiranega lažnivca, ki bi znal filozofsko utemeljiti tale psihološki kič ... kako denar ne kupi vsega.

POPADEK: *(tehtno)* Nivo vaše motiviranosti se da preveriti... *(zvito)* Povejte, kakšno vreme je zunaj?

DREJC: *(nataknjeno)* A nimate sami oči?! Oblačno je, dež pada.

POPADEK: *(veselo)* Jaz pa pravim, da sije sonce. Gor nad oblaki.

DREJC: Ampak mi smo pod oblaki, g. veleum.

POPADEK: Ne ne, mi smo pod streho, lepo na suhem, ampak pustimo malenkosti. *(zajame sapo)* G. Drejc, lahko bi vam mirno rekel, da ste nesposobnež, obupanec in lenuh, če bi seveda razmišljal...

DREJC: *(vskoči, ježno)* Ej ej, da mi takole v lastnem stanovanju nekdo...

POPADEK: *(ga preglasi)* ... če če če bi seveda razmišljal negativno kakor vi. *(Aprili)* Ga. Aprila, bi naju pustili sama? Da se bo gospod lahko sprostil.

APRILA: Seveda. *(odhaja, tolažeče Drejcu)* Brez skrbi, srček, g. Popadek že ve, kaj dela. *(odide)*

POPADEK: *(veselo opazuje Drejca, mu hipnotično mahlja s palico pred obrazom)* G. Drejc, kaj pravite, zakaj dreser pri dresuri tigra uporablja palico?

DREJC: *(si z rokami ščiti obraz)* Da ga ustrahuje, najbrž. Da ga kaznuje, če ni ubogljiv.

POPADEK: Narobe! Da ga mo-ti-vi-ra! *(ga rahlo zbode s palico med rebra, da poskoči)*

DREJC: *(poskoči)* Ava!

ZBOR: *(poskoči)* Ava!

POPADEK: *(začudeno)* Pa ne, da vas boli?

DREJC: *(za hip razmišlja)* Pravzaprav ne. *(se odmika)*

POPADEK: *(zmagoslavno)* A vidite, kaj počnete! *(ga spet zbode)*

DREJC: *(se odmika, zmedeno)* Kaj pa počnem?

POPADEK: Umikate se vendar. In zakaj se umikate? Se me bojite?

DREJC: *(zavzame grozečo držo)* Kdo se boji?! Jaz vas, ali kaj?!

POPADEK: *(oblastno)* Seveda se me ne bojite, samo motivirani ste bili za umik in gibanje. Mo-ti-vi-ra-ni!

ZBOR: *(se praskajo, zmedeno)* Motivirani? Kako, motivirani?

POPADEK: Ne razumete? *(ga zbode na vsak »vzrok«)* Vzrok – posledica, vzrok – posledica, vzrok – posledica!

DREJC: *(se zdrzne na vsako »posledico«, se mu kakor zasvita)* Aha, mislim, da zdaj razumem.

POPADEK: *(se dvomeče zmrдне)* Ne, ne verjamem. Po obliki čeljusti se vam vidi, da niste posebej pametni. Rekel bi, da vam poštevanka še vedno dela težave, sploh s številko štiri.

DREJC: *(zarenči)* Poslušajte vi... *(zdrdra)* Enkrat štiri je štiri, dvakrat štiri je osem, trikrat štiri je dvanajst, štirikrat štiri...

POPADEK: Stop! Stop! *(zvito)* Vidite?! Moja motivacija za ponavljanje poštevanke, specialno prirejena za številko štiri.

DREJC *(zmeden molči, nato spoštljivo kima, slednjič priznavajoče spregovori)* Moram reči, vi pa res niste kar tako.

POPADEK: Ah, kaj, to so pač leta prakse. *(pogleda na uro)* Zdaj pa moram iti. Najina prva ura je končana.

DREJC: A že? Kaj pa moj esej? A za pisanje eseja nimate nobene motivacije na zalogi?

POPADEK: *(odhaja, a se ustavi, tuhta)* Hm... Povejte, zakaj pišete ta esej?

DREJC: Zakaj? Ja diplomirati moram, ne?!

POPADEK: *(spodbujajoče vrti z roko)* In zakaj morate diplomirati?

DREJC: *(sramežljivo prizna)* Ah, to je pogoj. Stric mi je za narejeno diplomo obljubil nepovratni kredit, no ja, začetni kapital.

POPADEK: *(se mu razjasni obraz)* Aaa, denar potrebujete... V tem primeru imam pa prav specialno motivacijo za vas.

DREJC: *(veselo)* Res? A res?

POPADEK: Ja. Pozorno poslušajte... *(potleska zboru, prekriža roke)*

ZBOR: *(počasi, razločno)* Za tole terapijo mi je vaša lepa žena dala petsto evrov. In baje sta zdaj čisto suha.

POPADEK: *(sočutno resno)* Na vašem mestu bi se kar potrudil z esejem. Lahko noč. *(odide)*

DREJC: (par sekund bulji z odprtimi usti predse, nato pograbi tablo in začne pisati kot iz uma)

POPADEK: *(se obrne na pragu, prijazno)* Tole zadnjo sem vam seveda dal gratis, za povrh. *(izgine)*

DREJC: (piše in zaspi, ko mu zborček izpuli tablo)

ZBORČEK: *(nekdo od njih pograbi tablo, nato berejo z nje skupaj ali posamič (slovesno))* Dragi g. profesor, diplomski esej bom napisal v obliki pisma, ker sumim, da ste pedagoški provokator, ki hoče iz študentov izvabiti čim bolj osebna mnenja na to perečo temo.

Česa denar ne kupi? ... Nemara mi s tem naslovom latentno namigujete, češ da denar ne kupi pameti, zdravja, ljubezni, časa in podobnega kiča.

Toda vi ste hoteli bolj osebne poglede, zato bom esej napisal brez samocenzure, ki bi samo pačila vsem znano dejstvo, da je denar nesporni sveta vladar.

3. prizor – Feng šui

(Ferdova dnevna soba, Aprila in Silva prerivata pohištvo sem in tja)

FERDO: *(vstopi, se prestrašen prime za srce)* Za tristo hudičev revmatičnih... Kaj se pa dogaja v moji hiši?

APRILA: O, g. Ferdo. *(navdušeno)* To je gospa Silva, priznana strokovnjakinja za feng šui.

ZBOR: *(navdušeno)* Ja, zdraviteljica prostorskega ožilja. Arhitekt astrale.

FERDO: Kaj?

SILVA: *(ostro)* Feng šui. *(prijazno)* Dober dan, g. Ferdo. Poskrbela bom, da se bodo linije vašega bivalnega prostora postavile v korelacijo s pohištvom v vaši duševnosti.

FERDO: Kaj?

APRILA: *(vsevedno)* Gospa Silva bo poskrbela, da postavitve pohištva ne bo motila energetskih tokov v vaši avri. In to vam bo naredila praktično zastonj.

FERDO: Aha, že razumem, naravnala mi bo nekaj, česar nimam, jaz ji bom pa za to lahko mastno plačal.

SILVA: Glejte g. Ferdo, sploh ne veste... Mislite, da ste na varnem, praktično ste pa sredi vojne. Vaše stanovanje je zakamuflirano minsko polje. *(vzdihne)* In te barve...

ZBOR: *(vzdihoma)* Res groza... Pravi 'inferno sentimentalis'.

APRILA: *(zmagoslavno)* No, g. Ferdo, sem rekla. A pametni ljudje živijo na minskem polju?!

SILVA: *(že obrne mizico narobe, da noge zastrlijo v zrak, pogleda v zdrav. knjižico (strogo))* Ta miza mora stati točno tule in točno takole.

DREJC: *(pride s svojo tablo, sede ob strani in poglobljeno opazuje dogajanje; tu in tam si kaj zapiše)*

FERDO: (*prepadeno pohiti okoli mize (ugotovi)*) Noge štrlijo v zrak. (*dopovedujoče*) A bom jedel na tleh kakor pes?!

SILVA: (*sarkastično*) Se imate pa res radi, gospod. (*osorno*) Bi raje videli, da se vam zamašijo vene, arterije, aorte, žile vse sorte? (*se odziba k drugemu kosu pohištva, glede v zdrav. knjižico*)

APRILA: (*zmigne zase*) Za Japonce vem, da jejo na tleh.

FERDO: (*hiti za Silvo*) Od kod pa veste za moje žile? Kakšno knjižico pa imate?

SILVA: (*jo spravi v torbico*) To ni za vsake oči. (*premakne drug kos*) Takole. To je za vaš išias.

FERDO: Od kod veste za moj išias?

APRILA: (*navdušeno*) Gospa Silva ve vse. Ona je vsestranska, pravi zaklad.

ZBOR: (*navdušeno*) Je tudi astrologinja, maserka, kabalistka, numerologinja, pa živilski tehnik tudi.

SILVA: (*se zamišljeno popraska*) Glede vaše prostate pa res ne vem, kaj naj ukrenem.

FERDO: (*prestrašeno, sramežljivo Aprili*) Res vse ve.

APRILA: (*zmagoslavno*) Sem rekla.

SILVA: (*tuhtaje*) Morda je za prostato kriva ta stena... Hm, tukaj bi moralo biti okno... (*zagleda vazo, zavpije v grozi*) Kitajska vaza! Kdo je postavil sem to vazo?

FERDO: (*zmedeno*) To je ... vaza.

SILVA: (*besno*) Kako me to razjezi! (*grozeče Ferdu*) Bi kar takoj radi raka v zadnjem stadiju, ne da bi prej imeli prvega in vse lepo po vrsti?! (*zgrabi vazo in jo potisne Aprili v naročje*) Da je nikoli več ne vidim!

APRILA: (*ponudi Silvi stol*) Odpočijte si malo, ubožica.

SILVA: (*sede, utrujeno*) Ja, bo kar zadosti za danes. Čisto me je izsrkalo.

APRILA: (*Ferdu, očitajoče*) Groza, reva se je energetsko čisto izpraznila. In samo za vaše dobro.

SILVA: (*že piše na papir, računa*) Dvesto plus dvesto plus dvesto...

FERDO: (*sluteč zlo*) Kaj to?

ZBOR: (*sluteč zlo*) Kaj dvesto plus dvesto plus dvesto?

APRILA: (*nedolžno Ferdu*) Vsak premik pohištva stane dvesto evrov. Poceni, a ne?

FERDO: (*se na silo obvlada*) Meni se ne zdi. Ampak se ne bom vtikal, saj je tvoj denar.

SILVA: (*se odkašlja*) Pravzaprav mora plačati lastnik stanovanja. S tem pokaže duhovom stanovanja, da verjame vanje in jih tako pomiri. Vse po predpisih astrale.

FERDO: (*lovi sapo, se trese*) Bom kar naravnost povedal – moj duh je za en klinec pomirjen.

APRILA: (*nejevoljno*) Ah, dajte no. S tem ko plačate, samo potrdite, da verjamete v novo astralno postavitev, v nove korelacije in to.

SILVA: *(brezbrižno)* Kar pustite, gospa. Zakaj bi silili gospoda v karkoli?! Pa naj dobi nazaj svoje bolne hobije! *(se spominja)* Kakšne že?

ZBOR: *(brezbrižno naštevaje)* Zapacano ožilje, išias, prostata, za posladek pa še raka na mlečnih zobeh pri potomcih v treh generacijah.

APRILA: *(pestuje vazo, zaskrbljeno)* Joj, g. Ferdo, strah me je za vas. Skoraj da imate grob že skopan, pa se tresete za ušivih tisoč evrov. *(poučujoče)* Se ne bi raje tresli za svoje zdravje?!

FERDO: *(sope na meji, nato se stežka vda)* Ma, če bo pa zdravje... *(seže v žep)*

SILVA: *(blago)* Ne sekirajte se, denar mora krožiti, denar je za trošenje.

FERDO: *(se razhudi)* Kar tiho bodite! *(ji začne otožno odštrevati bankovce)* Za vas so morda samo bankovci, jaz sem pa na papirčke čustveno navezan. Na vsakega posebej, a ne, ljubček?! *(poljubi zadnji bankovec, ga odda in jezen odide)*

SILVA: *(se prepriča, da Ferda ni, nato veselo)* Bravo stara, si pa res še ista stara.

APRILA: Ti tudi nisi slaba. *(norčavo)* Obvladaš astralo za šalo.

SILVA: *(ljubeče)* Za papirčke se zmeraj potrudim. Papirčki so najboljša motivacija. *(resno)* Sicer pa v svoje delo verjamem.

APRILA: Nič ne rečem. Ampak, da ne boš pozabila – pol papirčkov gre k meni. Tiste za najemnino mi je včeraj pobasal tvoj motivatorski mož.

SILVA: *(ji da nekaj bankovcev)* Vaza gre pa k meni. *(vzame vazo Aprili)* Namesto oskarja za tisti prizor: *(ponovi zgroženost)* da je nikoli več ne vidim!

(se smejeta) (počasi odhajata)

APRILA: In kam greš zdaj?

SILVA: Dve ulici naprej. Tam živi ena težka zasukanka, ampak bogata... Ne bo prej zadovoljna, dokler ji ne bom pralnega stroja na sredo spalnice postavila.

APRILA: Čakaj, daj mi še zdravstveno knjižico. Da je ne bo stric Ferdo preveč iskal, ko ga bo stisnila prostata. *(vzame knjižico od nje)*

(odideta)

DREJC: *(živahno piše)(ko privihra zborček in mu vzame tablo, zaspi)*

ZBORČEK: *(bere s table, posamič ali skupaj)* Dragi g. profesor, danes sem z vso znanstveno distanco pričeval feng šuiju - strokovno utemeljenemu premikanju pohištva v zdravilne namene... Verjemite mi - **denar vsekakor kupi zdravje!**

Lahko vam tisočodstotno zagotovim, da narobe obrnjena miza zdravi išias. Če pa imate potomce z rakom na mlečnih zobeh, apeliram na vas, da nemudoma preverite, če ni v vašem stanovanju kakšna kitajska vaza na neprimernem mestu... Za svoje zdravje rabite le dovolj finančnega zaleta, kar pa za vašo profesorsko plačo ne bo resna ovira.

4. prizor – Nedelja

(dnevna soba, miza je obrnjena na glavo; Aprila in Ferdo buljita v svoja ogromna časopisa, Drejc v svojo tablo; vsi sedijo)

Glasba: (odsekano se začne pesem, zaslišijo se besede: »nedelja, prokleta nedelja, nigde nikog, pustinja...«, se odsekano prekine)

FERDO: *(povesi časopis, naveličano zavzdihne)* Aaaaaaaaah! *(spet bulji v časopis)*

Glasba: (spet se zasliši: »nedelja, prokleta nedelja, nigde nikog, pustinja...«, se odsekano prekine)

APRILA: *(povesi časopis, naveličano zavzdihne)* Aaaaaaaaah! *(spet bulji v časopis)*

Glasba: (spet se zasliši: »nedelja, prokleta nedelja, nigde nikog, pustinja...«, se odsekano prekine)

DREJC: *(povesi tablo, naveličano zavzdihne)* Aaaaaaaaah! *(spet bulji v tablo)*

FERDO: *(povesi časopis, naveličano)* Mislim, tele nedelje so pa res...

APRILA: *(povesi časopis, naveličano)* Ja, res so...

DREJC: *(povesi tablo, naveličano)* Mislim, so pa res...

ZBORČEK: *(vskoči)* Manjka nam duhovnosti!

1. član: *(navdušeno)* Smisla!

2. član: *(navdušeno)* Kulture!

3. član: *(navdušeno)* Druženja!

4. član: *(navdušeno)* Akcije!

DREJC: *(vzdihoma)* Manjka nam prave akcije.

FERDO: *(zasije, vstane)* V Molzimarketu so v akciji podstavki za podstavke za lončke za rože! *(leno spet sede)* Ampak, komu se pa da?!

APRILA: *(vzdihoma)* Manjka nam motivacije.

POPADEK: *(pokuka v prostor, in vstopi)* Me je mogoče kdo iskal?

SILVA: *(za njim, prijazno)* Dober daaan, pozdravljeni vsi skupaj... Kako kaj vaš išias, g. Ferdo?

APRILA: *(jo zanese naproti)* O, kakšno pozitivno presenečenje. Gospod in gospa Popadek. *(do svoje naslednje replike si v ozadju zaupno šepeta s Silvo)*

DREJC: *(obsedi, zagodrnja, gleda v tablo)* Primate se za denarnice!

FERDO: *(iznenada pozoren)* Kako? Kaj?

POPADEK: *(gre k Ferdu)* Žena mi je povedala, kakšno srečo ste imeli, da je naletela na vas. Žile, išias, prostata, uh uh... *(mu da roko)* Popadek, motivator.

FERDO: *(v zadregi vstane)* Brez zamere - sliši se kot motokultivator.

POPADEK: *(prijateljsko)* Saj ni žaljivo, kje pa! Motokultivator je lahko človek, ki kultivira soljudi, pri tem pa se naslanja na kak poučen moto: recimo, kdor ne dela, lahko vsaj je! Vidite: moto – kultivator.

SILVA: *(pocuka moža za rokav)* Dragi, gospa Aprila me je prosila ... če imaš danes, ko je nedelja, na zalogi kakšno zastonj motivacijo.

POPADEK: *(se nejevoljno odkašlja)* Khm, prijatelji dragi, po nedeljski tarifi so motivacije še dražje.

DREJC: *(sedi, zagodrnja, gleda v tablo)* Primate se za denarnice!

POPADEK: *(popusti)* Pa naj vam bo! Poslušajte: V Molzimarketu so v akciji podstavki za podstavke za lončke za rože!

DREJC: *(posmehljivo)* Kakšna bedna motivacija pa je to?! To je že stric Ferdo predlagal.

POPADEK: Ne ne, motivacija je tole: podstavki za podstavke za lončke za rože so v akciji ... *(panično)* samo še danes!!!

VSI akterji (razen Popadka): *(panično zrak vase)* Haaaa! *(začnejo zmedeno letati naokoli (razen Popadka, ki jih nasmejan in umirjen blagoslavlja), gledajo na ure, ženski preverjata torbici, se oblačijo, gledajo v denarnice, se odpravljajo in izginejo skozi izhod (Drejc nese svojo tablo), sočasno s tem, ko zborček končuje: »samo še danes?«)*

ZBOR: *(sočasno (s paniko akterjev v ozadju) privihra v ospredje) (osuplo, navdušeno, panično)*

1. član: Kaaaj?
2. član: Podstavki za podstavke za lončke za rože?
3. član: V Molzimarketu?
4. član: V akciji?
5. vsi člani: *(po pomenljivem premoru)* Samo še danes?

(nato začne zborček takoj spreminjati dnevno sobo v trgovino, postavijo artikle, zavzamejo položaje; vmes morda glasba)

FERDO, DREJC, APRILA, POPADEK, SILVA: *(pridejo v trgovino)(Drejc s tablo)*

FERDO: *(pograbi voziček, pohiti k prodajalki, ostali tiščijo za njim)* Imate še kaj podstavkov za podstavke za lončke za rože?

PRODAJALKA 1: Na žalost zmanjkalo.

VSI kupci: *(žalostno)* Oooooo!

PRODAJALKA 1: Imamo pa v akciji tudi ročaje za lopate za sneg za kidati.

SILVA: *(potleska družini s prsti)* Posvet!

VSI kupci: *(se zdrenjajo v zaupen polkrog)*

SILVA: *(zarotniško)* Imajo ročaje za lopate za sneg za kidati.

DREJC: Ja, v akciji. Ampak zunaj imamo julij in štirideset stopinj.

APRILA: *(proseče)* Ljubček, to boli. Zakaj nam zbijaš moralo?

FERDO: Mene vsaka akcija mami, ampak na žalost že imam lopato za sneg.

SILVA: *(upajoče)* Morda pa nimate ročaja?

FERDO: *(potrto vzdihne)* Na žalost imam tudi ročaj.

DREJC: *(se domisli)* Ročaj se lahko zlomi. Veš, stric, glede na to, da imaš ti edini lopato, bi si pa lahko kupil nekaj rezervnih ročajev.

FERDO: *(zmeden)* Misliš?

POPADEK: Samo pomislite, g. Ferdo, da imate zunaj meter snega, imate krasno lopato za sneg, pa se vam zlomi ročaj.

SILVA: *(ga dopolni (Ferdu))* Kaj boste naredili? A, kaj?

APRILA: *(Ferdu)* Se boste z jokali? Ostali do pomladi zaprti v hišo in jedli zidno plesen?

DREJC: *(Ferdu, žalostno)* Boš skuril svoje lepo pohištvo, ki naj bi bilo enkrat moje?

POPADEK: *((Ferdu) pokroviteljsko)* Seveda, da ne! Zamenjali boste ročaj in veselo kidali naprej, ostalih devetindevedeset pa boste po mastni ceni prodali sosedom.

SILVA: Letos napovedujejo moker sneg, južen, težak...

DREJC: *(kima, veselo)* Se pravi, da se bodo ročaji lomili. Papirčki bodo krožili.

FERDO: *(za hip misli, nato Popadka ganjen udari po rami)* Vi pa res znate človeku odpreti oči, g. Popadek! *(nameni se k prodajalki, ostali spodbujajoče za njim)(gospodovalno)* Kupim sto ročajev za lopate za sneg za kidati! Takoj!

PRODAJALKA 1: No, gospod, lepo. V primeru sto kosovnega paketa vam pripada tudi nagrada – lepa škatlica za rokavice za sneg za kidati. *(mu jo slovesno poda)*

PRODAJALKA 2: *(pride uslužno zraven)* Rokavice za sneg za kidati pa lahko dobite pri meni – po znižani ceni seveda.

PRODAJALKA 1: *(se zagrebe)* Pri meni pa rezervne škatlice za rokavice za sneg za kidati. Če jih kupite petdeset, jih odnesete enainpetdeset.

DREJC: *(vzhičeno kima)* Ni Molzimarket zastoj Molzimarket. *(ga zanese malo proč, kjer vneto piše na tablo)*

FERDO: *(spoštljivo)* In kakšne akcije!

SILVA: In kakšna fenomenalna prostorska postavitvev. Fengšualis naturalis! Pri vas pa kupec res lahko globoko zadiha.

POPADEK: *(prijazno)* Sem bomo pa še prišli, kajne?!

VSI: *(nasmehljani zatrjujejo)* Ja! Seveda! Absolutno!

APRILA: *(prodajalkama)* Oprostite, pa radi delate ob nedeljah?

PRODAJALKA 1: *(samozavestno)* Itak da ja! Če se da po šestnajst ur, da vsaj enkrat na teden ne vidim svojih pamžev.

PRODAJALKA 2: *(prijazno)* Ja... Saj konkurenca je velika - vse hočejo delati ob nedeljah, ampak midve delavi zastoj, pa nama dajo prednost.

PRODAJALKA 1: *(bahavo)* Saj nam je direktor hotel ukiniti nedeljsko delo, pa smo mu zagrozile preko sindikata.

PRODAJALKA 2: *(bahavo)* Ja... Da bomo delale za Božič in Novo leto celo noč, če nam bo še sral s takimi bolnimi.

PRODAJALKA 1: *(zgroženo)* Prejšnji mesec nam je celo hotel vsiliti nedeljski bonus.

PRODAJALKA 2: *(zgroženo)* Si predstavljate, kakšen prasec. Da bi vse hotele delati ob nedeljah, jaz bi morala pa doma deca prenašati pa pamže.

PRODAJALKA 1: *(opravičujoče vzdihne)* Kaj hočete. Tudi me imamo pravice do užitkov.

PRODAJALKA 2: Ja... Do nedelj v trgovini.

VSI kupci: *(nasmejani kimajo)* Zdaj pa gremo. No, pa adijo!

PRODAJALKI: *(nasmejani kimati)* No, pa adijo!

ZBOR: *(na izhodu trgovine preostala dva člana zborčka vzameta Drejcu tablo; pritečeta v ospredje, bereta z nje – skupaj ali posamič)* Dragi g. profesor, danes je nedelja, dolgočasni dan, ko se siromaki odpravijo na dolgočasen sprehod v hosto in nič ne zapravljajo, ker nič nimajo... Pri meni pa o dolgčasu ni sledu – s svojim finančno inteligentnim stricem sem jadral po trgovinah in si dvigoval adrenalin z vrtoglaviimi akcijami.

Ja, **denar mi je kupil pristno nedeljsko srečo**, kar pa ste gotovo že zapopadli s svojim akademskim umom. Poleg sreče pa mi je denar priskrbel še cel kup akcijskega blaga, ki mi bo olajšal in še pocenil to lepo življenje.

5. prizor – Prostožidarji

(člani zborčka (čuvaji templja v kapucah) stojijo v togih držah na štirih vogalih čisto praznega odra, pomenljiva glasba)

FERDO: *(stopi na oder s prostožidarsko kapuco na glavi)* Dober večer, je tukaj skrivna bratovščina ... *(pogleda na listek)*, prostožidarska loža Evroteboža?

1. član - čuvaj: *(strogo)* Tišina!

APRILA, DREJC, POPADEK, SILVA: *(pridejo s kapucami na glavah in simbolnimi orodji v rokah) (razpostavijo se v polkrog (tudi Ferdo se vklopi))(togo čakajo)*

1. član - čuvaj: *(strogo)* Preverjamo prisotnost članov.

2. član – čuvaj: *(strogo)* Zidarska žlica, po slovensko sestra Kela!

APRILA: *(dvigne orodje)* Evro te boža!

2. član – čuvaj: *(strogo)* Zidarsko grezilo, po slovensko brat Klejba!

DREJC: *(dvigne orodje)* Evro te boža!

2. član – čuvaj: *(strogo)* Zidarska gladilka, po slovensko brat Plazna!

POPADEK: *(dvigne orodje)* Evro te boža!

2. član – čuvaj: *(strogo)* In še vrhovna svečenica, vodna tehtnica, po slovensko sestra Vaservaga!

SILVA: *(dvigne orodje)* Bratje in sestre, evro vas boža vse skupaj!

3. član - čuvaj: *(strogo)* Nocoj je prvič med nami tudi nov član. Zidarska zajemalka, po slovensko brat Fangl.

FERDO: *(ogleduje svoje orodje, se ozira)* Fangl? A sem to jaz?

4. član - čuvaj: *(opominjajoče)* Brat Fangl, po protokolu moraš reči ... 'evro te boža'!

FERDO: Prav ... evro me boža!

4. član - čuvaj: *(jezno krikne)* Evro naj boža nas, butelj!

FERDO: *(pohiti, prestrašeno)* Evro tebe boža, vse vas boža!

1. član - čuvaj: *(zavzdihne)* Ugotavljam, da smo sklepčni. Predajam besedo vrhovni svečenici, sestri Vaservagi.

SILVA: *(svečano)* Drage sestre in bratje od evra božani... Današnji sestanek smo sklicali zaradi izpeljave drznega projekta in uskladitve posameznih lobijev glede tega. *(čara z orodjem)* Brat Plazna, beseda je vaša.

POPADEK: Hvala... Z veseljem lahko zagotovim, da imamo kadre nastavljene na vseh družbenih resorjih in vsi so visoko motivirani.

SILVA: Kaj pa računovodstvo in kontroling? Brat Klejba?

DREJC: Računovodstvo je glede na statistike prepričano ... eee, da bodo plani stekli po planih, ... khm, če bomo seveda dobili obljubljena osnovna sredstva.

FERDO: *(spozna glas, začudeno)* Drejc?

DREJC: *(mu uide)* Kaj je, stric? *(se popravlja)* Hotel sem reči, stric Fangl... Ne! Brat Ferdo... Ne! Brat Fangl!

APRILA: *(besno Drejcu)* A boš že tiho?! *(grenko)* Kakšnega prisebnega moža imam. Nikoli se ne izda.

DREJC: *(jezno sname kapuco)* A ti se pa nisi?!

APRILA: *(jezno sname kapuco)* Ja, ampak ti si se prej!

POPADEK: *(dostojanstveno mirno)* Prosim čuvaje templja, da disciplinirajo člane.

4. član - čuvaj: *(potoľče s peto ob tla, strogo)* Red v templju!

FERDO: *(Popadku)* Tudi vi mi nekam znano zvenite.

DREJC: *(Ferdu, privoščljivo)* Ta ti je eden, ki se mu poklic rima na motokultivator.

POPADEK: *(jezno sname kapuco, Drejcu)* A to je zahvala za vse zastonj motivacije?!

ZBOR: *(jezno, glasno)* A bo že red v templju!!!?

SILVA: *(sname kapuco)* Pomirite se, saj ni nič hudega... Se je pač izkazalo, da smo sami poznani, zdaj bo pravzaprav še lažje. *(spoštljivo Ferdu)* Stvar je taka, gospod Ferdo, da ste zmagali na izboru.

FERDO: *(zmedeno)* Zmagal?

APRILA: *(laskajoče)* Ko bi vedeli, kako dolgo smo iskali manjkajoči člen za našo navezo. In zdaj smo se odločili prav za vas.

POPADEK: Vse funkcije imamo že pokrite. Silva je duhovni vodja, jaz skrbim za marketing, gospa Aprila je ... piarovka, gospod Drejc računovodja.

DREJC: *(razlaga Ferdu)* Računovodja pa najprej vpraša za osnovna sredstva, razumeš, za papirčke.

FERDO: *(se mu zasvita)* Ahaaaaa!

SILVA: Vidite, gospod Ferdo, lahko ste ponosni. Vi in vaši papirčki boste gonilo veličastnega projekta.

FERDO: *(dvigne orodje, skuša smešno spremeniti glas)* To bo pomota, jaz nisem Ferdo, jaz sem brat Fangl.

APRILA: *(nejevoljno)* Snemite že to bedasto kapuco. Žrtvujemo se za vas.

FERDO: *(sname kapuco, hladno)* Me imate za norca, ali kaj?! Da bom dajal moje papirčke kar za vsako neumnost?!

DREJC: (*pomirjevalno*) Poslušaj, stric. Itak zmeraj kupuješ vse, kar je v akciji.

Zdaj pa bi mi kupljeno blago samo po višji ceni prodajali naprej. To je to.

FERDO: Zakaj morajo biti prav moji papirčki začetni kapital? Pa pojdi v posel z lastnim kapitalom.

DREJC: Ga nimam.

FERDO: Če boš dokončal tisti esej, ga boš imel.

APRILA: (*panično*) Joj, če bomo njega čakali...

SILVA: (*Ferdu*) Tukaj gre predvsem za vaš dobiček. Tik tak boste v penziji, za penzije pa veste, kakšne so. Potrebovali boste: (*podirigira čuvajem*)

ZBOR čuvaji: (*strogo*) Do-ka-pi-ta-li-za-ci-jo!

APRILA: Predstavljajte si, da imate neomejeno zalogo papirčkov; da bi lahko kadarkoli leteli na Havaje. Tam pa morje, Pina Colada in zagorele domorodke.

FERDO: (*zeha*) Ja, sem že tam.

APRILA: (*proseče*) Gospod Popadek, a nimate kakšne primerne motivacije za strica?

POPADEK: (*nejevoljno*) Kaj? Že spet zastonj?

SILVA: Žrtvuj se, dragi, zdaj gre za dobro celotne družbene skupnosti. Saj veš, papirčki delajo papirčke.

1. pol. zborčka: (*svečano*) Motiviraj, brat Plazna, zdaj gre za splošen razvoj!

2. pol. zborčka: (*svečano*) Ki ga država rabi takoj!

1. član - čuvaj: Za slovenski bruto proizvod!

2. član - čuvaj: Za komercialni pohod na zahod!

3. član - čuvaj: Za pobiranje odstotkov povsod!

4. član - čuvaj: Za brezplačen polet na Sonce!

1. član - čuvaj: Za prenočišča za brezdomce!

2. član - čuvaj: Za digitalne kravje zvonce!

3. član - čuvaj: Za nove ekstra vpojne plenice!

4. član - čuvaj: Za cenejše mobilne klice.

POPADEK: (*se popraska z gladilko, vzdihne*) Uh, če je pa tako važno, pa le moram... (*razmišlja za hip, nato motivatorsko*) Gospod Ferdo, pogledjte, vi ste ja zbiratelj akcij. Zakaj bolj pogosto ne hodite na akcije?

FERDO: (*misli, nato začudeno*) Pa res... A veste, da ne vem.

POPADEK: (*mehko*) Jaz pa. (*in strogo*) Ker ste že vse napolnili z akcijskim blagom! Stanovanje imate polno, pa tudi garažo, drvarnico, podstrešje! (*zvito*) Zato bi rabili še več prostora, kajne?!

FERDO: (*začuden ugotovi*) Sploh še nisem pomislil na to - res bi ga rabil.

POPADEK: (*v zanosu*) Pa kupite parcele! Pa zgradite skladišča! A sploh veste, koliko akcijskih ribjih konzerv lahko spravite v, recimo, osemsto metrov dolgo skladišče?!

ZBOR: (*na svojih štirih vogalih; v zanosu*) Pa kupite parcele! Pa zgradite skladišča! Za akcijske zaklade nova svetišča!

FERDO: *(utišuje zbor z dvignjenim orodjem, streznjeno)* Čakajte, za osemsto metrov dolgo skladišče bi še imel zadosti papirčkov...

DREJC: *(ga dopolni, prekanjeno kima)* Za akcijske konzerve bi ti pa zmanjkalo.

APRILA: *(prijazno, veselo)* Vidite, kako je vse postalo jasno: za izpolnitev vaših sanj potrebujete samo še malo več denarčkov.

SILVA: *(Ferdu, počasi)* In prav tukaj vam pomagamo mi. Investirajte svoje papirčke v mednarodni lobi Evroteboža in si jih pomnožite krat sto, krat dvesto!

APRILA: *(Ferdu, ljubeče)* Dajte no, zakaj ste tako kruti do sebe?! Recite že ja!

FERDO: *(se hipoma odloči, se ponosno vzravna)* Prav, naj bo... Ja!

ZBOR: *(navdušeno zacepetajo na mestu, vriskajo)* Bravo, brat Fangl, juhu...

DREJC: *(Ferdu, namiguje na Popadka)* Že drugič vam je odprl oči, lahko bi ga vsaj objeli! *(hitro odide - se mu mudi pisati esej)*

FERDO: *(ganjeno)* Uh, gospod Popadek, moram vam priznati, uh, uh...

(Ferdo objema Popadka, njiju skupaj objameta še Aprila in Silva)(v objemanju prijateljsko klepetaje odhajajo)

ZBOR medtem: *(navdušeno)* Vaaav! Papirčki bodo imeli mlade – krat sto, krat dvesto! *(veselo odhajajo za objetimi štirimi, a v svoji grupi)*

(ko se Drejc vrne, je prizorišče drugo, npr. njegova soba)

DREJC: *(se že vrne (hkrati z odhodom vseh ostalih))(s sabo ima stol in tablo – sede in začne pisati) (zboru (ki mu bere s table izza hrbta) ne zaznava)*

Predlog: *(medtem ko zbor bere, bi se lahko za njimi scena že spreminjala v 'studio')*

ZBOR: *(običajni zbor (brez kapuc))(pritečejo na oder, se pritihotapijo Drejcu za hrbet in glasno berejo (skupaj ali posamič) z njegove table, medtem ko piše)* Dragi g. profesor, moj stric bo z odločitvijo za povečanje imetja kmalu dokazal, da denar s tem, ko kupi srečo, kupi tudi zaviranje sosedov.

Ugotovil sem celo, da se da sosedsko nevoščljivost ciljno dozirati. Ciljni osebek je lahko sosedova žena – v tem primeru kupiš drago obleko, ki jo oblečeš samo enkrat in jo nato pred njenimi očmi vržeš v kontejner. Ali pa je tarča njen mož – v tem primeru kupiš najnovejšega Porscheja, ki ti samo bahavo stoji pred hišo, voziš se pa s taksijem.

Zagotavljam vam, da je sosedska zavist pomembna komponenta človekove sreče. In kot sem vam dokazal, se jo da kupiti z denarjem.

6. prizor – Pametna metla, Clever broom milenium

(v studiu potekajo priprave za snemanje reklame)(na desni strani odra so štirje člani zborčka (izvajalci reklam), na sredini Silva in Popadek, na levi v ozadju pričujeta Aprila in Drejc s svojo tablo) (reklamo režira Silva)

(izvajalci reklame in Silva+Popadek so v prvem planu)

POPADEK: *(Silvi, mentorsko)* No, imaš zdaj jasno sliko?

SILVA: Mislim da. *(živčno pogleduje v mapo, odkljukava, se ozre v ekipo izvajalcev)* Ste pripravljeni? Lahko začnemo?

1. član - Samanta: *(brezbrižno)* Lahko, samo glavnega artikla ni nikjer. Mogoče je ostal v garderobi.

SILVA: *(živčno)* Dajte, no, pa ne ga lomit že na začetku. Zberite se! Kdo ga je zadnji videl?

FERDO: *(vstopi, v roki ima sirkovo metlo s pol prekratkim ročajem, nevtrarno Silvi)* A mogoče tole iščete?

2. član - Vanesa: *(veselo)* Poglejte, gospod Ferdo nam je našel artikel.
(prvi plan postanejo Aprila, Drejc in Ferdo ter Silva in Popadek na sredini)

APRILA: O gospod Ferdo, naš finančni ocean, naš neverjetni...

FERDO: *(se obrne k njej (na levo), se zadere)* Kaj je tole?!!!

APRILA: *(plaho)* Ja ... saj menda veste, metla.

FERDO: *(mirno)* Metla s pol ročaja.

POPADEK: *(se vmeša, ponosno)* No ja, to je zelo dobra metla s krasno prilagojeno...

FERDO: *(ga prekine, se jezno zadere)* Metla s pol ročaja!

SILVA: *(nestrpno)* Joj, gospod Ferdo, kaj imate naenkrat proti metli s prilagojenim ročajem?

DREJC: *(se muza)* Če lahko ugibam... Stric najbrž težko prenese, ko kdo z njegovimi papirčki kupi metlo s prilagojenim ročajem. A ne, stric?!

FERDO: *(izvleče papir iz žepa, besno udarja po njem s hrbtom dlani)* Kdo pa govori o eni ubogi metli - na računu piše sto kitajskih metel... Kateri cepec bi kupil sto metel s požaganimi ročaji?!

POPADEK: *(priliznjeno)* Khm, moram vas opozoriti, da niste dobro prebrali, pravzaprav ne gre za sto metel.

FERDO: *(si natakne očala, preučuje papir)* Tukaj piše ... sto!

APRILA: *(bega z očmi od enega k drugemu)* Kdo mu bo povedal? Naj mu eden pove.

DREJC: *(škodoželjno reži v Popadka)* Naj mu pove ta, ki je najbolj navijal za Kitajce ... in nazadnje tudi podpisal kot izvršni direktor nabave.

POPADEK: *(izmikajoče)* Gospod Ferdo, ne gre za sto metel, gre za ... za ... za sto vagonov metel.

FERDO: Vagonov? *(se prime za srce, lovi sapo, se opoteče)* Vagonov...

POPADEK: *(pohiti)* Preden karkoli rečete... *(samozavestno)* Ta posel s Kitajci je bila izjemna poslovna poteza. Akcija, izjemno ugodna... Metle smo kupili za dva evra po kosu, naprej jih bomo spustili po deset evrov ali več.

DREJC: *(nedolžno Ferdu)* Se pravi, da smo za dva milijona metel potegnili s tvojega računa, eee ... samo štiri milijone evrov.

FERDO: *(izbulji oči, samo odpira usta, ne more govoriti, vsede se)*

DREJC: *(Popadku, zaskrbljeno)* Dosti se mu zdi.

POPADEK: *(veselo Ferdu)* No no, zakaj taka panika, nazaj boste dobili dvajset milijonov.

SILVA: *(veselo)* Najlepše pri tem pa je, da nas je Slovencev ravno dva milijona. Vsak bo kupil eno metlo in smo na konju.

APRILA: *(zaskrbljeno)* Gospod Ferdo najbrž misli, da bo prav to težava...

SILVA: *(Ferdu, zaničljivo)* A res? A vi ne bi za ubogih deset evrov kupili izdelka, ki bi vam za zmeraj spremenil življenje na bolje?

FERDO: *(pride do sape, vstane, ves nesrečen)* Ampak kdo pravi, da ti metla s pol ročaja lahko spremeni življenje na bolje?

POPADEK: *(resno, ponosno)* Moje reklame! Moje reklame bodo vsem povedale tako!

SILVA: Ja, ker to ni metla s pol ročaja, ampak metla s prilagojenim ročajem.

FERDO: *(kaže na konec ročaja)* Z odžaganim zaradi napake v lesu!

DREJC: Daj no, stric, proizvod ima že tržno ime, že snemamo reklame.

SILVA: *(iztrga Ferdu metlo iz rok, se malo sprehodi, mu jo profesionalno pokaže)* Večnamenski proizvod nove generacije, Pametna metla, z mednarodnim nazivom Clever broom milenium.

APRILA: *(Ferdu)* A bi nam dali pet minut, da vam dokažemo, da nismo šušmarji?! *(napol na silo ga prijazno pelje v ozadje na levo)* Ravno kar snemamo propagandni spot.

7. prizor - Vanesa

(nadaljevanje iz prejšnjega prizora - zborček je v ozadju na desni, Silva je na sredi v ospredju; Ferdo, Aprila, Popadek in Drejc so gledalci v ozadju na levi)

ZBOR izvajalci: *(klepetajo)* Bla bla bla...

SILVA: *(vrže Samanti rekvizit, avtoritativno)* Tišina! In ... akcija!!! *(se umakne - pridruži možu na levi)*

3. član - moderator: *(vpije iz ozadja)* Dragi gledalci in gledalke, čez nekaj hipov se lahko vaše življenje spremeni za sto odstotkov na bolje, zato nikar ne menjajte kanala! Sledi namreč predstavitev vrhunskega izdelka.

1. član - Samanta: *(gostiteljica reklame stopi v ospredje z metlo ležečo na rokah) (spogledljivo)* Haj, moje ime je Samanta... *(resno, a prijazno)* Kar vidite v mojih rokah, se vam morda zdi kot navadna metla. A to je daleč od resnice. *(dramatično)* Nocoj se vam prvič predstavlja:

Vsi člani zbora: *(glasno in navdušeno)* Pametna metla, Clever broom milenium!!!

1. član - Samanta: *(zasanjano)* Ja, metla novega tisočletja, ki bo vse stare metle pometla na odpad zgodovine. *(se zbere, ponosno)* Saj ste gotovo že opazili, da Clever broom milenium ni kot druge metle. Ima specialno prilagojen ročaj, zaradi natančno zamišljene večnamenske uporabe. In prvo uporabnost našega paradnega proizvoda nam bo predstavila simpatična Vanesa, mama treh simpatičnih malčkov....

(ploskanje v studiu)

1. član - Samanta: *(sladko)* Haj, Vanesa!

2. član - Vanesa: *(sladko)* Haj, Samanta!
1. član - Samanta: Povej, Vanesa, menda si zaradi navadnih metel utrpela grozne travme.
2. član - Vanesa: Oh, to je že mimo, na srečo, čeprav stare rane še vedno malo skelijo... *(prijateljsko Samanti)* Zamisli si, da si pravkar skuhala svojo dietno juhico - obrneš se, da bi jo postavila na mizo, ko med nogami nenadoma začutiš tisto grozno... *(si pokrije obraz z rokama)*
1. član - Samanta: *(sočutno)* Tisto ... kaj?
2. član - Vanesa: Tisti grozni ročaj navadne metle. *(žalostno k publiki (kameri))* Vse mame sveta, lahko se zgodi tudi vam... Vaš malček se vam kot vedno mota pod nogami, le da nekega dne hoče pometati, kakor je videl vas... Poglejmo moj primer!
4. član – asistent: *(pristopi z navadno metlo, igra malčka (hodi po kolenih), ki pometa pri Vanesinih stopalih in kakor po nesreči zatakne ročaj pod krilo Vanesi)*
2. član – Vanesa: Stop! *(asistent obmiruje z ročajem pod krilom, Vanesa pokaže s prstom na ročaj)* Vidite? Ročaj se vam po nesreči zatakne pod krilo... Vi tega ne vidite, samo nekaj začutite - prestrašite se in v refleksnem trzlaju pljusnete dietno juhico *(premolkne, da nazorno prikaže 'pljus' z obema rokama)* naravnost na vašega malčka.
1. član - Samanta: *(odkimava, sočutno)* Na malčka?! Grozno, grozno...
4. član – asistent: *(teatralno odvrže navadno metlo in vzame Samanti iz rok Clever broom)*
2. član – Vanesa medtem: *(dvigne kazalec, nenadoma navdušeno)* A odkar moj malček uporablja Clever broom milenium, se mi to ne dogaja več. Samo pogledajte, kako zlahka se prilagojeni ročaj giblje pod robom mojega krila.
4. član – asistent: *(s Clever broomom demonstrira pometanje med Vanesinima stopaloma; krajši ročaj ne doseže roba krila)*
1. član - Samanta: *(osuplo)* Neverjetno, sploh se ga ne dotakne.
3. član: *(v ozadju; veselo)* Pa to še ni vse!!!
4. član – asistent: *(drži Clever broom vodoravno, da lahko Vanesa kaže detajle)*
2. član - Vanesa: *(se s prstom dotika detajlov Clever brooma)* Poleg tega je Pametna metla tudi pametna igrača za pridobivanje delovnih navad. In narejena je iz otroku prijaznega bio rastlinskega materiala. Če vaš malček poje kos ročaja ali metlišča, in ga pri tem po predpisih dvajsetkrat požveči, mu zagotovo ne bo nič.
1. član - Samanta: *(zaskrbljeno)* Sori, Vanesa, kaj pa če pogoltne cel Clever broom?
2. član - Vanesa: Vidiš, Samanta, v tem primeru bo zaplet rešila nagrada *(obeša Samanti okoli vratu ogrlico z listkom 113)*, ki jo brezplačno dobi vsak naročnik našega izdelka - krasna plastična ogrlica s telefonsko številko urgentne kirurgije, ki takoj prihiti na pomoč. Obesimo jo malčku okoli vratu in zaščita je popolna. *(zviije jo jok, zakrije si obraz)*

1. član - Samanta: *(sočutno)* Vanesa, si okej?
2. član - Vanesa: *(hlipa, vsa nasmejana)* Ja, samo tako srečna sem ... tako hvaležna ekipi strokovnjakov, ki je dizajnirala Clever broom milenium za naše malčke... Nisem verjela, da se tudi meni lahko spremeni življenje. *(predaja metlo Samanti, odhaja)*
1. član - Samanta: *(prijazno)* Hvala, Vanesa. *(ploskanje v studiu)*
3. član: *(prihaja v ospredje)(uradno, pompozno)* Naročite si Clever broom milenium še danes in zraven boste dobili tudi plastično ogrlico s telefonsko številko urgentne kirurgije – za samo deset evrov. Če z našim izdelkom ne boste zadovoljni, ga lahko vrnete v roku štirinajstih dni in vrnili vam bomo denar. Nikar ne odlašajte, pokličite zdaj! *(odhaja v ozadje)*
4. član – asistent: *(do tu smehljaje razkazuje Clever broom, zdaj ga preda Samanti in odide)*

8. prizor - Patriša

(postavitev še ista, dogajanje nepretrgano)(v ospredju gostiteljica Samanta s Clever broomom, v ozadju na desni zborček) (Ferdo, Silva, Popadek, Aprila in Drejc so gledalci v ozadju na levi)

1. član - Samanta: Videli smo, kako uporaben je Clever broom milenium za mamice in malčke - kakšno simbiozo ustvarja med njimi.
- ZBOR izvajalci: *(veselo, glasno)* Pa to še ni vse!!!
1. član - Samanta: Drugo uporabnost našega izdelka nam bo predstavila *(pompozno)* petindevetdesetletna Patriša, kraljica svetovne fitnes scene. *(ploskanje v studiu)(medtem Patriša pride k Samanti)*
 1. član - Samanta: *(ji poda metlo, sladko)* Haj, Patriša!
 4. član - Patriša: *(sladko)* Haj, Samanta!
 1. član - Samanta: *(publiki (kameri), navdušeno)* Samo pogledajte jo, džast luk et hr! Vemo, da je napolnila neverjetnih petindevetdeset, kaže jih pa kvečjemu dvajset. *(Patriši)* Izdaj nam svojo skrivnost, Patriša!
 4. član - Patriša: *(veselo dvigne metlo, skromno)* Jaz nič kriva. Za vse je zaslužen Clever broom milenium. *(publiki (kameri), žalostno resno)* Tudi sama sem do osemdesetega leta uporabljala klasično metlo z neprilagojenim ročajem. Rezultat: grozen celulit in sindrom lesene hrbtenice. Življenje ni imelo nobenega smisla več. *(jokavo posmrka)*
 1. član - Samanta: *(opogumlja)* Potem pa vas je pomladil Clever broom milenium.
 4. član - Patriša: *(ponosno premaga solze)* Tako je! *(demonstrira sklonjeno pometanje, navdušeno)* Glejte, kako me specialno prilagojen ročaj prisili v to izjemno držo! V tem hipu so vsi moji notranji organi deležni blagodejne masaže. Jetra, vranica, nadledvična žleza, vse poje in praznuje in se cedi. *(pijana od sreče)* Endorfin, estrogen, adrenalin!

1. član - Samanta: Cedi se? In za kaj je to dobro?
4. član - Patriša: Koža je tako vedno optimalno vlažna - zato, kot vidite, nimam gub. Šestindevetdeset jih bom, pa mi estrogen praktično gleda iz ušes, če se lahko malo pošalim. *(se zasmije)*
1. član - Samanta: Kaj pa mišice?
4. član - Patriša: Seveda, aktivirane so vse pomembne mišične skupine. *(sproti kaže s prstom)* Najprej meča ... nato stegna... Kot vidite, je lepo napeta tudi zadnjica, najbolj pa so prekrvavljene hrbtne mišice, ki so zelo zelo pomembne, sploh za žensko v mojih letih.
1. član - Samanta: Zakaj?
4. član - Patriša: Oh, to je ženska skrivnost. *(se zahihita)* Hrbtne mišice pač nosijo... *(nadaljuje Samanti na uho)*
1. član - Samanta: *(navdušeno)* Nemogoče. Reees?
4. član - Patriša: *(da Samanti metlo)* Poskusite.
1. član - Samanta: *(pometa, se smeji od navdušenja)* Neverjetno. Kako prijetno čutim stegna in zadnjico, pa tudi hrbet, vrat in, in, in tisto... *(se zasmije)*
4. član - Patriša: In te prijetnosti si lahko privoščite celih dvanajst ur. *(razloži)* Dvanajst ur vadbe na dan s Pametno metlo so namreč optimum za vsako sodobno žensko.
1. član - Samanta: *(vrne metlo Patriši)* Zmore Clever broom milenium še kaj drugega?
4. član - Patriša: Absolutno, možnosti je praktično brez števila... Zanimiva je vaja s Tibeta *(metlo drži navpično na tleh, prisloni čelo na konico ročaja in se okoli te osi zavrti)*, ki vam v hipu zavrti čakre v isto smer in odmaši sinuse... Poglejte, kako žarim.
1. član - Samanta: *(občudujoče)* Kot sonce, Patriša... Amejzing!
4. član - Patriša: Ali posebna vaja, za katero pa morate ven na stadion in je primerna za resnejše športnike... *(nazorno kaže)* Vzamete Clever broom milenium, ga položite na sredo stadiona, nato pa v vse večjih krogih tečete okoli njega, pa precej hitro.
1. član - Samanta: Koliko časa pa?
4. član - Patriša: Navadno tri ure na dan zadostujejo. Za odlične rezultate te vaje vam jamčim osebno, z osebnim ugledom! Kondicija ne bo izostala!
1. član - Samanta: *(razširi roke, zajame sapo, pompozno)* To je bila petindevetdesetletna Patriša in Clever broom milenium!!!
4. član - Patriša: Naj omenim samo še, da je Clever broom milenium izredno prijazen gospem moje generacije, ki jim je že nekoliko opešal vid. *(že nazorno pometa)* V tej specialni drži bodo bolj gotovo opazile manjše smetke.
- (ploskanje v studiu)*
4. član - Patriša medtem: *(preda metlo Samanti, odhaja)*
- SILVA: *(prihiti v ospredje, veselo razburjeno)* In ... stop! Posneto! Zelo dobro!

POPADEK: *(za njo, velikodušno)* Zdaj pa vsi skupaj nekam na pijačo! Plača naš finančni velikan Ferdo ... je nad vami gotovo navdušen.

FERDO: *(prihaja, nedolžno)* A da sem naglušen? To pa res. *(beži)* No, zdaj pa nekam grem.

(ostali smeje klepetavo za njim)

(zavesa se zagrne)

2. dejanje

9. prizor – Revizija prodaje

(člani zborčka (čuvaji templja v kapucah) stojijo v togih držah na štirih vogalih čisto praznega odra, pomenljiva glasba)

FERDO, APRILA, DREJC, POPADEK, SILVA: *(pridejo s kapucami na glavah in simbolnimi orodji v rokah) (razpostavijo se v polkrog, togo čakajo)*

1. član - čuvaj: *(strogo, uradno)* Prostožidarska loža Evroteboža preverja prisotnost članov.

SILVA: Ni treba. Mislim, da smo vsi tukaj.

DREJC: *(šteje)* En, dva, tri, štiri. Ja, vsi smo tukaj.

POPADEK: *(zaskrbljeno)* Ampak ... nas je pet!

APRILA: Sebe je pozabil šteti. Kot ponavadi.

1. član - čuvaj: *(pobesni)* A ste vsi ali niste?!!!

DREJC: *(šaljivo)* Naj se javi tisti, ki ga ni tukaj, pa bomo...

2. član – čuvaj: *(ga strogo prekine, se zadere)* Tišina! *(svečano)* Vrhovna svečenica, sestra Vaservaga, začni!

SILVA: *(negotovo)* Jaz bi že začela, pa ne vem s čim. Nisem jaz sklicala sestanka.

FERDO: *(sname kapuco, ostro)* Jaz sem ga... Me zanima, koliko tapametnih metel smo že prodali.

APRILA: *(sname kapuco)* Joj, stric Ferdo, kaj vam pa bo notranja revizija?!

FERDO: *(trmasto)* Me zanima, koliko milijonov papirčkov sem že dobil nazaj.

POPADEK: *(izmikavo)* Khm, khm, številke so zelo redko pravi pokazatelji stanja. Sploh v našem primeru, ko je nakupovalna mrzlica strank še v ... embrionalni fazi.

FERDO: *(sumničavo)* Kako? V kakšni fazi?

DREJC: *(sname kapuco, izmikavo, strokovno)* To pomeni, da v številke ne smemo zaupati. Pri tv prodaji so statistike rade zavajajoče. Vse skupaj je odvisno od gledanosti.

APRILA: *(sname kapuco, radovedno)* Zdaj pa že mene zanima, kakšne so številke.

DREJC: Si sigurna, da te res? *(jo svarilno pohodi)* Po mojem te ne.

APRILA: *(po razmisleku)* Ah, kaj mi pa je, pa me res ne zanima.

SILVA: *(sname kapuco, pomirjevalno)* Saj je minil komaj mesec, gospod Ferdo. Komaj, da so potrošniki dojeli, kaj sploh predstavlja Clever broom milenium.

FERDO: *(trmasto)* Vseeno me zanimajo številke. *(zahtevajoče)* Drejc, ti si računovodja. Koliko metel smo prodali? Pet vagonov? Deset vagonov? Dvajset?

DREJC: *(obotavljivo)* No ja, toliko ne... Khm, enega smo pa, skoraj.

POPADEK: Skoraj en cel vagon? *(se razvedri)* Saj to je ogromno, to je uspeh. To je krasna motivacija za naprej.

APRILA: *(veselo)* En cel vagon? Saj to niti ni tako malo.

FERDO: *(nergavo)* Ni malo, ne. Ampak imamo jih še devetindevetdeset. Če jih bomo s takim tempom prodajali naprej, se jih bomo znebili šele čez devetindevetdeset mesecev. *(računa)* To je to je....

SILVA: *(vskoči)* To je v dobrih osmih letih. *(dvigne prst, optimistično)* Lahko smo pa precej hitrejši. Če upoštevamo našo novo marketinško strategijo.

DREJC: *(ki od svoje zadnje replike odkimava, skuša priti do besede; nejevoljno)* Ej, ej ... cepci zmotivirani! Kdo je pa rekel, da smo prodali en vagon?! *(dopovedljivo)* Prodali smo en Clever broom!

FERDO: *(se opoteče, grabi za srce, dirigira zboru)*

ZBOR čuvaji: *(razkačeno, Drejcu)* A bi rad rekel, da smo prodali eno samo Pametno metlo?!!!

DREJC: *(lista po blokcju, izmikavo)* Tako kažejo računi.

FERDO: *(se grabi za srce, se začne smeјati)* Ho ho ho...

ZBOR: *(se grabijo za srce, se smeјajo)* Ho ho ho...

APRILA: *(zaskrbljeno)* Ne smeјte se tako, stric Ferdo, strah me je.

SILVA: *(zaskrbljeno)* Gospod Ferdo, a se jokate ali smeјete?

POPADEK: *(bodore)* Mislim, da je čas za eno zastonj motivacijo... Kako je pravilno rečeno, prijatelji - da smo prodali **še** en Clever broom milenium ali **že** enega?

APRILA: *(veselo poskakljivo)* Jaz pravim, da mora biti poudarek na **že enega**, jaz sem za optimizem!

DREJC: *(naveličano)* Poslušajte, cepci zmotivirani: rekel sem, da smo ga prodali – skoraj!

SILVA: Kaj to pomeni?

DREJC: *(nepotrpežljivo)* Da ga je ena gospa kupila, čez en teden pa vrnila in vzela denar nazaj.

ZBOR čuvaji: *(žalostno)* Oooo! Vrnila ga je in vzela denar nazaj.

APRILA: *(prepadeno)* Zakaj ga je pa vrnila?

DREJC: *(zmigne, hladno)* Ker je njen malček pogoltnil presneto reč.

SILVA: In v čem je bil problem? Saj je bila zraven ja ogrlica s številko urgentne kirurgije!

DREJC: *(grenko)* Saj to je! Ni pogoltnil Clever brooma. Pogoltnil je ogrlico s številko vred.

APRILA: *(prestrašeno)* Ojej! *(se domisli)* Pa so potem vsaj rešili ogrlico?

DREJC: *(jo potegne iz žepa, zavito v velik robec)* Gospa je morala dva dni stražiti pred kahlo... *(ponuja)* Jo kdo hoče?

FERDO: *(v ospredju, pride do sape, besno zatuli)* Aaaaaaaaaaaaa! *(s prsti v krempljih, besno)* Jaz bom začel kar streljati! Vse po vrsti, tebe pa najprej! *(s kazalcem na Drejca)*

DREJC: *(se umika, plašno)* Zakaj pa mene? Računovodja samo sešteva dejstva. Prave zasluge ima direktor marketinga.

FERDO: *(besno)* Kakšen direktor marketinga?!

DREJC: (*užaljeno*) Pogled malo okoli sebe! Kdo noče sneti kapuce?!

POPADEK: (*počasi sname kapuco, bojazljivo*) Morda sem res ciljaj na napačno potrošniško nišo. Slovenija očitno še ni tako tržno osveščena kot Švedska... Ampak - brez panike.

FERDO: (*besno*) Brez panike?! (ga nenadno zvije, hlipavo) Moji papirčki, kje ste...

SILVA: (*pomirljivo Ferdu*) Brez skrbi, z mojem sva že pripravila nov venček reklam. (*navdušeno*) A zdaj bomo ciljaj na državne ustanove, na vojna ministrstva, na vojaške hunte.

POPADEK: (*ponosno*) Ja, poskusili se bomo infiltrirati v orožarske lobije – v trgovino, ki prinaša največ.

APRILA: (*v skrbah*) Ne razumem, gospod Popadek. Clever broom milenium se mi ne zdi ravno orožje za množično uničevanje.

POPADEK: Saj tudi ni. Clever broom milenium bo orožje obrambnega značaja, takorekoč defenzivna oprema.

FERDO: (*nejeverno*) Orožje? (*se prične daviti v smehu, zadirigira zborčku*)

ZBOR: (*nejeverno*) Orožje? (*se pričnejo daviti v smehu*)

SILVA: (*prijazno*) Kar smejte se, gospod Ferdo. Smeh deluje antistresno na vaš ulkus. Jutri pa ste vseeno vabljeni v studio. (*si natakne kapuco, odide; ostali enako*)

10. prizor – von Luštnbritof

(v studiu so priprave za snemanje reklame)(na desni strani odra so štirje člani zborčka (izvajalci reklam), na sredini Silva in Popadek, na levi v ozadju pričujeta Aprila in Drejc s svojo tablo) (reklamo režira Silva)

(izvajalci reklame in Silva+Popadek so v prvem planu)

POPADEK: (*Silvi, mentorsko*) No, imaš zdaj jasno sliko?

SILVA: Mislim da. (*živčno pogleduje v mapo, odključava, se ozre v ekipo izvajalcev*) Ste pripravljeni? Lahko začnemo?

3. član – asistent 1: Ne vemo še, kako naj bo ime feld maršalu.

POPADEK: (*pomisli*) Hm... Pa naj bo Ludvig von Luštnbritof!

ZBOR izvajalci: (*klepetajo*) Bla bla bla....

SILVA: (*se z mojem umika na levo k ostalim*) Tišina! In ... akcija!!!

4. član – asistent 2: (*vpije iz ozadja*) Dragi gledalci in gledalke, čez nekaj hipov se lahko vaše življenje spremeni za sto odstotkov na bolje, zato nikar ne menjajte kanala! Sledi namreč predstavitev vrhunskega izdelka.

1. član - Samanta: (*gostiteljica reklame stopi v ospredje z metlo ležečo na rokah*) (*spogledljivo*) Haj, z vami sem spet Samanta... (*resno, a prijazno*) Spet imam v rokah nekaj, kar se vam morda zdi kot navadna metla. A to je daleč od resnice. (*dramatično*) Nocoj se vam spet predstavlja:

Vsi člani: (*glasno in navdušeno*) Pametna metla, Clever broom milenium!!!

1. član - Samanta: Dragi gledalci, preden nadaljujemo, moramo povedati:

3. član – asistent 1: *(navdušeno)* Da se Clever broom milenium v ogromnih količinah prodaja po vsem svetu. Nikar ne zaostajajte! Kupite si lasten Clever broom milenium in tudi vi postanite spoštovanja vreden zemljan!
1. član - Samanta: Nocoj nam bo pri predstavljanju novih uporabnosti Clever brooma pomagal zelo visok gost, gospod feldmaršal... *(se ozira, zavpije)* Ludvig von Luštnbritof!
(ploskanje v studiu) (na robu »vidnega polja kamere« se pojavi Ferdo s steklenico, opazuje, se nasmiha, pije)
2. član – Luštnbritof: *(mahlja z roko, prihaja k njej, galantno)* Haj, Samanta!
1. član - Samanta: Haj, gospod feldmaršal von Luštnbritof. A veste, da me zelo zanima, kako lahko Clever broom milenium koristi v bojnih razmerah.
2. član - Luštnbritof: *(prijazno)* No, to bi vam lahko razložil z veliko besed, vendar sem že od nekdaj človek akcije. Torej vam bom to prikazal nazorno. *(zaploska)*
3. član – asistent 1: *(pride v ospredje, ima navadno metlo in začne nazorno pometati)*
2. član – Luštnbritof: *(samozavestno)* Predstavljajte si zdaj, da smo na kakem kriznem žarišču, recimo v Kvazistanu na glavnem trgu. *(kaže na pometajočega, ki si brezskrbno žvižga)* Ta vojak je tam na mirovni misiji in kot vsako jutro pridno pometa trg... In zdaj pogledajte mene! *(potegne pištolo)* Jaz sem terorist.
1. član - Samanta: *(prestrašeno zavpije)* Joj, pa ne pištole, gospod feldmaršal von Luštnbritof!
2. član - Luštnbritof: *(pomirljivo)* Brez strahu, gospodična Samanta. Naboji so slepi, to je samo manevrski prikaz... *(pomeri v glavo pometajočega in ustreli)*
3. član – asistent 1: Ojej! *(pade, igra mrtveca; čez nekaj sekund po vojaško vstane)*
2. član - Luštnbritof: *(Samanti)* Morda se vam zdi ta prikaz krut, pa je vseeno samo prikaz. Ker so se taki prizori v Kvazistanu resnično dogajali in to vsak dan. *(pomenljivo dvigne prst)* Dokler...
1. član - Samanta: Dokler?
2. član - Luštnbritof: Dokler nismo črtali klasične metle in v osebno oborožitev vključili metlo s prilagojenim ročajem. To je: ... *(zaploska)*
4. član – asistent 2: *(priteče in se postavi ob asistenta 1)*
3. in 4. član – asistenta 1 in 2: *(se zakrčita v pozor, se zadereta)* Taktični oklep številka dvanajst, Clever broom milenium!
1. član - Samanta: *(dvomeče)* Ne vem, kako bi lahko metla ustavila svinčene projekte. Tega celo Clever broom ne zmore.
2. član - Luštnbritof: Glejte in se čudite. *(vzame ji Clever broom in ga da asistentu 2; zaploska jima)*
3. in 4. član – asistenta 1 in 2: *(prvi pometa z navadno metlo, drugi sključeno s Clever broomom, oba si žvižgata)*

2. član - Luštnbritof: *(samozavestno)* Pa poglejmo če bo Clever broom milenium premagal klasično metlo. *(na kratko pomeri v višini glave in ustreli)*

3. in 4. član – asistenta 1 in 2: *(asistent 1 se zgrudi, asistent 2 pometa dalje in si žvižga)*

1. član - Samanta: Ne morem verjeti!

2. član - Luštnbritof: Ste videli?! *(stopi k asistentu 2, kaže na njegov hrbet)* Clever broom milenium pogojuje specialno telesno držo, ki lastnika telesa varno umakne z udarne parabole svinčenega projektila...

1. član – Samanta: *(osuplo)* Sploh se ga ni dotaknil!

2. član – Luštnbritof: Seveda ne. *(vodoravno vleče črto z prstom (preko hrbta asistenta 2 do asistenta 1, ki uslužno skoči pokonci in spet pade, ko se prst dotakne njegove glave) vmes razlaga)* Poglejte, po zakonih balistike lahko projektil leti samo po liniji parabole, ne more ostro zaviti. *(nenadoma plane v jok)* Ne more!

1. član - Samanta: *(zaskrbljeno)* Ste okej, gospod feldmaršal von Luštnbritof?

FERDO: *(se nenadoma pijano opoteče v »snemalno polje«, nagiba steklenico, se posmiha, spakuje)*

2. član – Luštnbritof medtem: *(briše nos, hlipa)* Ja, samo tako srečen sem. Zdaj ko vem, da bo Clever broom milenium rešil toliko mladih življenj.

1. član - Samanta: Veliko mladih življenj ugasne tudi na minskih poljih.

2. član - Luštnbritof: Ja, in prav na minskih poljih ima Clever broom milenium posebno vrednost - to bom predstavil sedaj...

FERDO medtem: *(izpuli asistentu 2 krajšo metlo, jo zajaha)* Klever brum, bruuu bruuuuuum!

(nastopajoči se vidno zmedejo)

SILVA: *(privihra bližje)* Stop, stop, stop! Kamera, stop!

POPADEK: *(prihaja bližje, Ferdu, karajoče)* Tako obnašanje ni vredno gospoda, kakršni ste vi! Snemalne ure so drage, denar gre pa konec koncev iz vašega žepa. *(proseče)* Pa zakaj počnete to?

FERDO: *(norčavo)* Ker sem proti, da bi moje pametne metle uporabljali v vojaške namene.

SILVA: *(naduto)* Dajte no, gospod Ferdo, to je samo reklama za perverzne ljubitelje orožja.

FERDO: *(razkrije svojo jezo)* Ja, samo reklama. In bolj trapaste še nisem videl v življenju.

1. član – Samanta: *(začudeno Ferdu)* Ne zamerite, gospod, a ste pili? *(poučujoče)* Trapaste reklame se pač dela v dobro trapastih kupcev. Kako naj pa trapci zastopijo pametno reklamo?!

3. član – asistent 1: *(kima)* Tudi trapce moramo upoštevati. So ja prepoznavna skupina v potrošniški shemi - dosti jih je.

4. član – asistent 2: *(negotovo gleda po ostalih)* Meni se pa ta reklama sploh ne zdi trapasta... A ne, da ni?!

VSI: *(v nelagodju umikajo poglede drug pred drugim)*

2. član – Luštnbritof: *(prekine tišino)* Kakor koli... *(Ferdu, dobrohotno)* Ne morete biti izbirčni glede kupcev. Kupec pomeni zaslužek... A niste hoteli zaslužiti?

FERDO: *(začudeno Popadku, Silvi)* Kdo je pa ta? *(jezno Luštnbritofu)* Kdo si pa ti?

2. član – Luštnbritof: *(salutira, zbadljivo)* Zdajle feldmaršal von Luštnbritof, za sto evrov na uro. Za vaših sto evrov, gospod Ferdo. Z vašim podpisom.

FERDO: *(se grozeče opoteče proti Luštnbritofu)* Da bo en igralec prodani, drugorazredni meni pamet solil!

2. član – Luštnbritof: *(se umika, zbadljivo)* Z tristo evrov na uro sem lahko tudi lovski pes.

VSI: *(zgrabijo Ferda in ga med vikom in krikom odnesejo iz studia)*

11. prizor - Hipnoza

(Ferdova soba; Aprila, Drejc, Silva in Popadek prinesejo Ferda z zavezanimi usti in privezanega na stol, nato sočutno stojijo ob njem, razen Popadka, ki se sproščeno sprehaja sem ter tja)

DREJC: *(mu masira ramena, opravičujoče)* Ne moremo te odvezati, stric. Nevaren si. A se lahko pomiriš?

FERDO: *(se ves čas odziva z jeznim »mmm«)*

APRILA: *(Ferdu, sočutno)* Mislite na svoje srce, če vam je že za nas vseeno. Ne morem vas več gledati tako razburjenega.

POPADEK: *(zamišljeno gleda Ferda)* Že cela dva dni psihotične jeze... Tukaj bi bile moje motivacije nesmiselne. Gospod rabi dve ali tri pozitivne sugestije. Rabi izkušenega hipnoterapevta.

APRILA: *(navdušeno)* Ja, hipnotizerja. *(zbegano)* Ampak kje naj ga zdajle najdemo?

POPADEK: To je najlažje. Težava je v tem, da so hipnotizerji precej dragi... No ja, bomo pač poklicali najcenejšega.

APRILA: *(že z mobilnikom v rokah)* Povejte!

POPADEK: *(pomisli, hitro pove veliko številke)* 041 3846729384646

APRILA: *(mrmra za njim, odtipkava številke, nasloni mobilnik k ušesu)*

DREJC: *(Popadku, nezaupljivo)* A smem vprašati, kdo bo hipnotizerja plačal?

POPADEK: To je jasno. Vi in vaša gospa žena.

DREJC: *(poskoči)* A ja?! Zakaj pa ga ne bi **vi** in **vaša** gospa žena?!

POPADEK: Gospod Ferdo ni moj stric, mislim pa, da vaš je! To pove zadosti, ne?!

(enkrat med gornjimi štirimi replikami Silvi zazvoni mobilnik, oglasi se; od hipa ko Aprila reče »tišina«, sta s Silvo v prvem planu; tedaj Popadek in Drejc utihneta, ne glede na svoje napisane replike)

SILVA: *(ji zvoni mobilnik, ga dvigne)* Prosim.

APRILA: *(vsem v sobi)* Tišina! *(v mobilnik)* Halo? Aprila pri telefonu.

SILVA: *(v mobilnik)* Aprila? *(spusti mobilnik, Aprili, nejevoljno)* Mene si poklicala, koza!

APRILA: *(jezno)* Pazi, kaj ti uhaja z jezika. Številko mi je pravkar dal tvoj rogati mož.

POPADEK: *(se zvito kakor čudi)* Fino, fino... Sem že pozabil, da je moja Silva tudi hipnoterapevt ... in očitno najcenejši v Sloveniji.

DREJC: *(boljše volje)* Super - zdaj bo lahko zastonj pozdravila strica.

SILVA: *(odkimava)* Ne bo šlo. Za hipnoterapijo sem morala kupiti koncesijo – in precej draga je bila. Če hočem kdaj priti na zeleno vejo... *(se nasmiha)* Žal...

POPADEK: *(stopi k ženi, jo objame preko ramen; Drejcu)* Kaj pa pomeni petsto evrov, ko je na kocki duševno zdravje tvojega strica?!

DREJC: *(stopi k ženi, jo objame preko ramen; Popadku)* To ni po poslovniku. Midva ne bova nič plačevala.

APRILA: *(se možu izvije)* Midva že ne - ti pa! Saj je tvoj stric.

DREJC: *(se za hip zmede, nato odločno)* Ah, potlej naj stric pa kar sam plača, saj gre za njegovo zdravje!

ZBOR: *(prijazno)* Ja, naj stric kar sam plača!

FERDO: *(začne v besu poskakovati s stolom vred)* Mmmmm!

APRILA: *(Ferdu, mu snema povezo z ust, sočutno)* Gospa Silva vas lahko pozdravi s pozitivno sugestijo, ampak brez vašega sodelovanja ne bo šlo.

FERDO: *(besno vpije)* Nobenega miru nočem! Prinesite mi en močan ročaj za lopato za sneg za kidati, pa boste videli, kaj hočem!

SILVA: *(strogo)* Ponavljajte za menoj! *(nežno)* Moja čustva so gladka in harmonična.

FERDO: *(razburjeno)* Tvoja že gospica, moja pa ne! *(se skuša rešiti vezi)* Sem za en klinc harmoničen.

POPADEK: *(gleda Ferda, zamišljeno)* Nemara bi mu zdaj pa le pomagala motivacija... *(se nagne k Ferdu, strupeno)* Če ne boš sodeloval, stari, te bomo pustili zvezanega v kleti. In to brez vode in kruha, za kakšna dva meseca... Ta čas ti bo mah pognal iz ušes, če ti jih ne bodo prej že črvi požrli.

FERDO: *(se zdrzne, z vsakim vprašanjem se bolj stopnjuje v strahu)* Kaj? Kaj? Črvi?

POPADEK: *(spet prijazno)* Ma ne, samo zastonj motivacija je bila, gospod Ferdo. Vi ste ja naša zvezda vodnica.

SILVA: *(užaljeno)* A zdaj vidite, da vam hočemo samo dobro?! *(mu stopi za hrbet, dobrohotno)* Dajte no, zaprite oči... *(zapre oči tudi sama, zelo nežno)* Moja čustva so gladka in harmonična.

FERDO: *(zapre oči, vzdihne, potrto)* Moja čustva so gladka in harmonična. *(čez hip odpre oči, presenečeno ugotovi)* Kar naenkrat so moja čustva gladka in harmonična.

APRILA: A vidite, kako malo je treba – hipnoterapija dela čudeže.

DREJC: *(nedolžno)* In samo petsto evrov boš dal zanjo.

FERDO: *(izbruhne v bolečini)* Joj, petsto papirčkov - mojih petsto papirčkov!

APRILA: *(nestrpno)* Kam bezljate spet? Vaša čustva so vendar gladka in harmonična.

FERDO: *(besno iztisne)* Moja čustva so gladka in harmonična. *(osupne, ugotovi, veselo)* Pa res - moja čustva so gladka in harmonična.

DREJC: *(ga odvezuje, nedolžno)* In zdaj, ko so tvoja čustva gladka in harmonična, bo gospod Popadek... *(pogleda Popadka, mu mežika)*

POPADEK: *(poprime, uradno)* Zdaj ... vas kot direktor marketinga prosim za dodatna razvojna sredstva. *(pomenca, nedolžno)* Pol milijona evrov bo kar zadosti.

FERDO: *(izbruhne v bolečini)* Po - po - pol milijona papirčkov?!

ZBOR: *(Ferdu, prijazno)* Moja čustva so gladka in harmonična.

SILVA: *(nejevoljno)* Brez reklame pač ne bo šlo. Orožarski lobiji se slabo odzivajo. Premalo vojnih žarišč.

FERDO: *(se že ob repliki zbora pomiri, razveseli)* Ah, kaj pa pomeni pol milijona, če so tvoja čustva gladka in harmonična. *(odločno zatrdi)* Dobite, gospod Popadek.

APRILA: Bravo, gospod Ferdo. *(zapeljivo)* Lahko me pol ure nosite na rokah.

FERDO: *(jo dvigne)* Uh, saj si kot perešček. *(in prenaša okoli kot igračo)*

DREJC medtem: *(vzame tablo in prične zapisovati)*

ZBOR: *(vstopijo, uradno)* Posebno obvestilo: gospod Popadek naj se zglesi v Grand hotelu, kjer ga čaka pooblaščen pogajalka za Fashion trade, gospa Gardner!

SILVA: *(veselo osupla)* Gardnerica iz New Yorka?! *(vleče Popadka; skupaj hitro odhajata)* Greva, nimava kaj čakati ... da ne bo ona čakala.

ZBOR: *(ki medtem zalezuje Drejca, mu začne brati s table izza hrbta; skupaj ali posamič)*

Dragi g. profesor, danes se dotikam teme osebnega miru in dušne harmonije... Na lastne oči sem videl prostovoljca s ponavljajočimi napadi besnila, ki se je pod sugestijo izkušene hipnoterapevtke v momentu povzpел na plato alfa valovanja, kar predstavlja optimum dušnega ravnotežja.

In tole dejstvo vas bo pojezilo: **dušni mir se lahko doseže s hipnoterapijo, hipnoterapijo pa se kupi za petsto evrov.**

12. prizor – gospa Gardner

(hotelski salon s tremi strežniki (člani zbora) z belimi prtici čez roko; (za mizo sedi gospa Gardner, pogajalka Fashion trade-a (član zborčka (s poslovnim kovčkom ob nogi)), nasproti Popadek in Silva) (gospa Gardner jima nekaj tiho in dostojanstveno razlaga, pomaga si z rokami)

SILVA: *(pestuje vzorčni Clever broom, navdušeno skoči pokonci)* Kaaaj?!

ZBOR strežniki: *(navdušeno)* Vseh sto vagonov?!

SILVA: *(počasi sede)* Pa veste, da to znese metel preko dva milijona?!

POPADEK: *(veselo razburjeno)* Vseh sto vagonov?! *(nejeverno)* Ste prepričani, gospa Gardner, da imate zadosti močna pooblastila za tak ogromen nakup?

ga. GARDNER: *(hladno)* Fashion-trade se je za nakup itak že odločil. Jaz bom samo izpogajala primerno ceno.

SILVA: *(se nezavedno pahlja s Clever broomom; vljudno)* Saj me ne briga, gospa Gardner, me pa zanima... Kaj pa boste s dvema milijonoma Clever broomov?

ga. GARDNER: *(skrivnostno nasmehljano)* Morda mi težko verjamete, ampak čez teden ali dva bodo Američanke stale v vrstah, da bi kupile svoj Clever broom. No, vsaj tiste bolj petične, ki kaj dajo nase. In teh je gotovo več kot dva milijona.

SILVA: Kaj pa bodo vaše fine dame z našimi metlami, če jih že Evropejke niso marale?

ga. GARDNER: *(v zadregi)* Ne vem, gospa Popadek, če vam smem to povedati. V zelo ozkem krogu dodelujemo novo modno diktaturo - precej tajno je vse skupaj.

SILVA: *(prijateljsko)* Dajte no, komu pa lahko izklepetam?! Hillary Clinton?!

ZBOR strežniki: *(nastavljajo ušesa, prijateljsko)* Dajte no, a imajo stene ušesa?!

ga. GARDNER: *(vzdihne)* No, prav. *(samozavestno)* Naše fine dame še ne vedo, ampak čez nekaj tednov bo Clever broom obvezni modni dodatek, pahljača, primerna za gala večerne izhode ali svečane podelitve.

SILVA: *(se nezavedno pahlja, ji gre na smeh)* Pahljača?! Clever broom, da bi bil pahljača?!

ga. GARDNER: Pravzaprav se ji bo drugače reklo – Poletni vetrič – Summer breeze.

SILVA: *(dvomeče)* In vi čisto resno mislite, da bodo vaše ženske to kupovale?

ga. GARDNER: *(začudeno)* Seveda! Saj ga bom tudi jaz nosila. Kdor se danes ne drži modnih zapovedi, je navadna kmečka bunka.

SILVA: *(nejevoljno)* Moja astralna zavest je nad sleherno dnevno modo... Upam, da mene nimate za bunko navadno.

ga. GARDNER: *(nadmočno smehljaje)* Sploh ne. Saj se itak že ves večer pahljate – modra kri vam je očitno v krvi.

POPADEK: *(se vmeša; sladko)* Če prav razumem, bo vaš Summer breeze dosti bolj imeniten kot naš Clever broom, metle bodo pa iste, ne?!

ga. GARDNER: *(ošabno)* Khm, naša blagovna znamka ima stoletni ugled, zato morajo imeti tudi naši artikli ugledno ceno.

POPADEK: *(nedolžno)* Ja potem pa morate priznati, da je deset evrov po kosu zelo ugodna cena.

ga. GARDNER: *(pogleda skozi okno, hladno)* Kako lepo sije sonce zunaj... Če spustite na osem evrov, takoj podpišem, drugače pa odletim po metle na Kitajsko.

POPADEK: *(tudi gleda skozi okno, sladko)* Ja prav lepo sije... Če jih ne vzamete po deset evrov, jih bom jutri prodal vašemu konkurentu po devet.

ga. GARDNER: *(mirno, prijazno)* Golden stylingu? Kar dajte, izvolite! *(posmehljivo)* Le kaj bo Golden styling z dvema milijonoma sfušanih metel?!

POPADEK: *(tolažeče)* Kaj neki, gospa Gardner?! *(veselo zbadljivo)* Poletje se bliža - ameriškim damam bo vroče.

ga. GARDNER: *(svareče)* Ooo, le počasi, držimo se poslovne etike! Metla kot pahljača je ideja našega dizajnerja. Ideja je last Fashion trade-a.

SILVA: *(veselo)* Nič več. Izrečena ideja postane javna last. *(resneje)* Razen če seveda ni bila prej zaščiten na kakem uradu. A je bila?

ZBOR – strežniki: *(se neumno spogledajo, odkimajo)* Kolikor mi vemo, ni bila.

ga. GARDNER: *(ostro pogleda njo, pogleda njega, nato besno skoči pokonci)* Pa kam sem to prišla?! V resno podjetje ali bando lopovsko?!

POPADEK: *(obsedi, ji porine pogodbo, prijazno)* Rajši vidim, da mi rečejo poslovnež, balkanski poslovnež. *(ji ponudi pisalo, prisloni prst na pogodbo, sladko)* Tule vaš cenjeni avtoogram.

ga. GARDNER: *(polglasno benti, se nemirno sprehaja, nato izbruhne)* Prvi in zadnji posel z vašo bando lopovsko! *(izpuli pisalo Popadku, besno počeka papir in vrže pisalo v Popadka; pobere kovček in odvihra iz salona)*

SILVA: *(zaljubljeno gleda vanj, vstane, razširi roke; dražeče)* Gospod Popadek!

POPADEK: *(zaljubljeno gleda vanjo, vstane, razširi roke; dražeče)* Gospa Popadek!

(objameta se, zavrtita, ustavita)

DREJC, APRILA: *(vstopita med njunim vrtenjem)*

APRILA: *(radovedno)* Kako je šlo? *(navdušeno)* Pa kaj sprašujem, saj vaju vidim. Končno uspeh, a ne?!

SILVA: *(blaženo)* Ja, stara. Bogati smo. Prodanih vseh sto vagonov in to po najvišji možni ceni.

APRILA: *(osuplo)* Kaaaj? Neee? Reees?

ZBOR - strežniki: *(veselo)* O ja, res! Tudi mi smo slišali. Vseh sto vagonov po najvišji možni ceni!

(zbor veselo zaraja in v kolo vključi tudi Popadka, Silvo in Aprilo; Drejc ostane zunaj s prekrižanimi rokami, kar Aprila opazi, izstopi iz kola in poskaklja k možu)

APRILA: *(veselo)* Zakaj ne praznuješ z nami, dragec?

DREJC: *(mlačno)* Nimamo razloga za praznovanje.

APRILA: *(veselo)* Kako, da ne?! Saj smo pokasirali dvajset milijonov.

DREJC: *(jezno oponaša njeno veselje)* Ki so varno pristali ... na čigavem računu?

POPADEK: *(pomisli, se besno poči po čelu, išče primerno kletvico)* O ti ...ti ... ti ... pes pretrgani! Čisto sem pozabil.

DREJC: *(žalostno)* Tako je. Obogatel je stric Ferdo, mi pa dobimo tiste bedne promilčke.

ZBOR - strežniki: *(žalostno)* Oooooo! Samo promilčke.

POPADEK: *(prepirljivo Silvi)* Zjutraj si računala horoskop, pa ti ni nič pokazal o tem!

APRILA: *(žalostno)* Saj ji ni imel kaj pokazati ... razen naše neumnosti.

DREJC: *(odločno)* Nič, jutri bom sporočil tastaremu... Mogoče nas bo nagradil, če bo kaj vesel dobička.

SILVA: *(bolj zase, nejevoljno)* Ferdo ima težave z srcem. Na hitro mu povej, mogoče ga bo od veselja pobralo.

POPADEK, SILVA, APRILA, DREJC: *(se zdrznejo, presenečeno spogledajo, zamišljeno popraskajo po bradah)*

ZBOR - strežniki: *(se popraskajo po bradah, zamišljeno)* Hmmmmmm!

13. prizor - Kapi

(v Popadkovi hiši: Popadek miže sedi, Silva stoji za njim, mu masira ramena)

POPADEK: *(uživajoče)* Mmmmm.

SILVA: A ti paše?

ZBOR: *(crkljavo)* Zaenkrat nič ne boli. Kar tako naprej.

APRILA: *(vstopi)* Alo! Kje sta? *(ko ju zagleda, se uvidevno obrne proč)* O, sori, sem vaju zmotila pri zakonskih dolžnostih.

SILVA: *(dobrovoljno)* Pri pravicah, stara, pri pravicah... Kaj si hotela?

APRILA: Drejca ni že cel dan. Se je mogoče kaj pri vama oglasil?

SILVA: Ne, nič... Kam je pa rekel, da gre?

APRILA: Tastarega je šel iskat, da bi mu povedal za nove milijone... Ta Ferdo se samo še po gostilnah klati, odkar so njegova čustva gladka in harmonična.

POPADEK: *(zamišljeno)* Mogoče mu je Drejc že povedal za profit, pa ga je res kap ruknila.

SILVA: *(ga dopolni, zbadljivo Aprili)* In zdaj ti možek čaka na urgenci ali pa ... kaj veš, že ureja kolobocije na Žalah.

APRILA: *(prestrašeno)* A bi nehala o tem?! Lahko se uresniči... V tvoji kabali sem brala, da se izgovorjene ideje lahko uresničijo.

FERDO: *(počasi pride v sobo, nekako odsoten)*

SILVA medtem: *(ne vidi Ferda, zeha)* Ni tako preprosto. Bi bilo treba še na glas zapeti numerološko ustrezne formule in pomahati s čarobno palčko.

POPADEK: *(opazi Ferda, v zadregi vstane, drega ženo pod rebra, ki se zdrzne, čim ga opazi)* O, gospod Ferdo, nekam blede ste.

FERDO: *(odsotno)* Tudi vi bi bili na mojem mestu... Drejc je bil pri meni.

SILVA: *(priliznjeno)* Se pravi, da že veste... Do stropa bi morali skakati od veselja.

FERDO: *(jo začuden pogleda, nato odmahne z roko in sede; hladno)* Moja čustva so zadnje čase gladka in harmonična, drugače bi žaloval bolj očitno.

SILVA: *(nasmevano)* Kaj pa govorite? Kakor da vam je kdo umrl.

FERDO: *(oklevaje)* Take stvari se povedo po ovinkih... Ampak, no ja, Drejc je umrl ... približno tri ure nazaj.

ZBOR: *(šokirano)* Kako umrl? Drejc?

APRILA: *(se opoteče, lovi sapo)* Ojej...

POPADEK, SILVA: *(priskočita k Aprili, jo posedeta na stol)*

ZBOR medtem: *(šokirano)* Kako umrl?! Saj smo ga še včeraj videli v trgovini pri akcijski tunini – plačaš tri, vzameš štiri.

SILVA: *(boža Aprilo kleče ob njej na enem kolenu, pogleduje Ferda; plaho)* Saj se hecate, a ne?!

FERDO: *(odsotno)* Čudno je bilo... Vprašal me je, kaj bi naredil, če bi v enem šusu zaslužil dvajset milijonov evrov. *(hoče nadaljevati, pa rajši zavzdihne)*

SILVA: Ja in? Ste mu kaj odgovorili?

FERDO: *(potrto)* Ma ja... Da so stvari precej drugačne, odkar so moja čustva gladka in harmonična... Da bi polovico gotovo dal njemu.

POPADEK: *(se odmakne od Aprile, užaljeno)* Kaj, kar celo polovico bi mu dali?

FERDO: *(bolj zase, potrto)* Pa mu je zmanjkalo sape in je gladko umrl, še preden sem mu lahko povedal do konca.

SILVA: *(tišje zase, prepadeno)* Joj, Drejc, ubogi vrag... *(se domisli)* Česa mu pa niste povedali do konca?

FERDO: *(odmahne z roko, odsotno)* Ah, nič... Da bi drugo polovico dal njegovi ženi.

ZBOR: *(navdušeno)* Kaaaj? Njegovi ženi? Deset milijonov papirčkov?

APRILA: *(veselo)* Juhu! *(se zdrzne, prime za srce, začne daviti, pade po tleh, trza)*

POPADEK, SILVA: *(hitro poklekmeta k njej, jo nesmiselno lovita za opletajoče roke)*

SILVA: *(panično, bodreče)* Aprila, stara moja, ne mi umreti... Ne takole.

APRILA: *(še zadnjič pobrca, zagrga in obmiruje)*

POPADEK: *(panično)* Gospa Aprila, nikar! Prisluhnite moji motivaciji: spleča se spet zadihati, zdaj ste vendar bogata!

SILVA: *(medlo udari moža, jokavo)* Butelj! Prav to jo je ubilo.

FERDO: *(se razjezi)* Pa kaj je to danes? Skrita kamera? *(pogleduje sem in tja)*

SILVA: *(šine pokonci, k Ferdu, grozeče)* Morilec! Ti si kriv! To si naredil zanalašč!

FERDO: *(se umika, plaho)* Kako? Kaj sem naredil zanalašč?

SILVA: *(obupano)* Ubil si jo, revico. Ne moreš človeku kar takole povedati, da mu boš dal deset milijonov.

ZBOR: *(dvignejo kazalce, očitajoče)* In to evrov, ne tolarjev!

FERDO: *(Silvi, jezno)* Pa saj jih nimam. In tudi nobene nevarnosti ni, da bi jih dobil.

SILVA: *(sarkastično)* A ja?!!!

FERDO: *(prepirljivo)* Ja! En Clever broom ste prodali, pa še tisti mi je prišel nazaj!

POPADEK: *(se odkašljeje, skrivaj daje Silvi znamenja)* Mogoče pa gospod Ferdo res ne ve.

SILVA: *(sumničavo)* A res ne veste?

FERDO: *(zmedeno)* Kaj pa naj bi vedel?

SILVA: *(nestrpno)* Da smo prodali vseh sto vagonov. Da smo zaslužili dvajset milijonov.

FERDO: *(se posmehne)* Saj bi se smejal, pa žalujem.

POPADEK: *(se preventivno prime za srce, plašno)* Samo ne recite zdaj, da boste dali polovico nama. Mi srce ne bi zdržalo.

FERDO: *(se čudi)* A da ne bi?! *(vzame iz žepa papirček in ga ponudi Popadku, jezno)* Potem pa izvolita ček za dvajset milijonov in preživita ali pa umrita!

SILVA, POPADEK: *(veselo)* Juhu! *(se zdrzneta, primeta za srci, začneta daviti, padeta po tleh, trzata)*

FERDO: *(posmehljivo ob strani)* Kaj se pa gresta, glumca?! *(ju še gleda, nato skoči k njima, prestrašeno)* Ej, vidva to resno?

ZBOR: *(zelo žalostno, vzdihoma)* Onadva to resno! Onadva to resno!

FERDO: *(skače okoli njiju, maha z listkom; panično)* Samo hecal sem se, slišita?! To je samo računček za ročaje za lopate za sneg za kidati... Samo hecal sem se...

SILVA, POPADEK: *(še zadnjič pobrcata, zagrgrata in obmirujeta)*

FERDO: *(se tudi umiri, plašno)* To je samo računček za ... za ... za...

ZBOR: *(ga dopolni, žalostno)* Za ročaje za lopate za sneg za kidati.

FERDO: *(se posili zasmeye)* Nehajta se že pretvarjati! Dosti imata! *(gleda okoli sebe; glasno, naveličano)* Saj vem, da je to Skrita kamera. Ajd, pokažite se.

14. prizor – Pogrebci in duhovi

(v ozadju štirje spomeniki s simbolnimi Clever broomi)(pred njimi Ferdo s klobukom v rokah; za njim uvidevno čakata direktor pogrebnega zavoda (g. Mrzelkamen) in njegova tajnica (gdč. Tihidom) s poslovno mapo v naročju)(izzvenevajo zadnji akordi pogrebne žalostinke)

g. MRZELKAMEN: *(žalobno vljudno)* Gospod Ferdo, vas smem zmotiti?! Žalujoči so že odšli.

FERDO: *(se obrne, odsotno)* Aaa, gospod Mrzelkamen iz pogrebnega zavoda, kajne?! Direktor?!

g. MRZELKAMEN: *(žalobno vljudno)* Tako je... Moje sožalje, gospod. *(mu poda roko in nato predstavi tajnico)* Gospodična Tihidom, moja tajnica.

gdč. TIHIDOM: *(se rokuje s Ferdom; žalobno vljudno)* Moje sožalje, gospod Ferdo.

g. MRZELKAMEN: *(opravičujoče)* Vem, da ni najbolj primeren trenutek... *(namigne na spomenike)* Ampak življenje teče dalje in mislil sem ... če bi morda potegnili črto pod naše usluge. *(z narejenim nasmeškom)* Če se seveda počutite dovolj močnega.

FERDO: *(že tipa za denarnico, vljudno)* Seveda, seveda... Ni problema.

gdč. TIHIDOM: *(mu nežno poda lep list iz mape)(sladkobno resno)* To je naš računček... Številka na dnu je pravi seštevek ... da ne boste preveč iskali.

FERDO: *(trzne, otrdi, gleda v list, vljudno iztisne)* Kako pa to, da je toliko ničel?

gdč. TIHIDOM: *(mu poda drug list, hladno)* Tisto je samo osnovna cena, tole je pa skupaj z DDV-jem.

FERDO: *(vzame list, ga pogleda)(posili ga kašelj, list mu pade iz rok, se prime za srce; s tresočim glasom)* Moja čustva so gladka in harmonična.

g. MRZELKAMEN: *(vljudno resno)* Prosim? Kaj ste rekli?

FERDO: *(zahtevaje)* Kako ste pa prišli do teh števil?

g. MRZELKAMEN: *(presenečeno)* Se vam zdi preveč? *(resneje)* Oprostite, baje ste rekli, da za velike prijatelje hočete velik pogreb.

gdč. TIHIDOM: *(že pobira padli list)* V tej razpredelnici je vse jasno navedeno. *(in bere z njega)* Cvetje – 1500 evrov, sveče – 800 evrov, moški oktet 1000 evrov, ženski nonet - 1000 evrov, pogrebni avtomobili, štirje – 3700 evrov, ceremonijar – 1200 evrov, govornik 600 evrov, mrliške obleke – 12000 evrov, mrliški čevlji – 4000 evrov, šminka – 17000 evrov...

FERDO: *(trpeče)* Ojej, šminka, sedemnajst...

gdč. TIHIDOM: Ni še konec. *(bere dalje)* Kvazistanski marmor – 40000 evrov, glasba – 2300 evrov, štiri žare – 6500 evrov, štiri krste iz japonske češnje – 25000 evrov...

FERDO: *(vskoči)* Kakšne krste kar naenkrat?! Saj so bili v žarah pokopani.

g. MRZELKAMEN: *(mehko)* Ne morete z ljudmi početi kot z živalmi. Dostojnost zahteva, da jih upepelimo v krstah.

gdč. TIHIDOM: *(mehko)* In japonska češnja je plemenit les, ki ob sežigu nadvse žlahtno diši.

g. MRZELKAMEN: Sicer pa, glede na to, da ste k nam pripeljali *(šteje spomenike)* en, dva, tri, štiri stranke, smo vam dali količinski popust.

gdč. TIHIDOM: Pa tudi desetodstotni popust na gotovino vam damo.

FERDO: *(začudeno, prizadeto)* Toliko ničel... *(ugotovi)* Ampak, potem se sploh ne splača umreti.

gdč. TIHIDOM, g. MRZELKAMEN: *(se spogledata, sočutno zasmejeta)*

g. MRZELKAMEN: *(blagohotno samozavestno)* Povejte, gospod Ferdo, a verjamete v nebesa?

FERDO: *(skomigne)* Kaj pa vem, načeloma ja.

g. MRZELKAMEN: *(začudeno)* Ja zakaj ste pa potem določili, da morajo biti poslednji domovi vaših prijateljev iz kvazistanskega marmorja? To je za ateiste.

gdč. TIHIDOM: *(Ferdu, dobrohotno razlagaje)* Razumete? Komur so nebesa poslednji dom, mu je marmor samo prehodni. Praktično mu sploh ni potreben.

FERDO: *(ga lovi jeza)* A ja? Zakaj pa ta modrost ni zapisana v vaši reklamni brošuri? Zraven vzorcev kvazistanskega marmorja?

gdč. TIHIDOM: *(pocuka direktorja za rokav, pokašljeje)* Gospod Mrzelkamen, naj vas spomnim – še sestanek imate. *(odhaja in vleče direktorja za seboj)*

g. MRZELKAMEN: *(odhaja z njo, se ozira, maha)* Adijo, gospod Ferdo, lahko plačate jutri. Pa obdržite mojo modrost zase. Tudi smrt mora nekako preživeti.

FERDO: *(gleda v list, ježno odkimovaje, zase)* Uh, za te papirčke bi lahko postavil garaže za vseh sto vagonov Clever broomov.

(Drejc (ki pestuje svojo tablo), Aprila, Popadek in Silva se gibajoče kot duhovi pojavijo izza spomenikov; ves čas govorijo zelo začudeno pojoče - stilizirano)

VSI štirje duhovi: *(začudeno, pojoče)* Oooj, brat Ferdo!

FERDO: *(se zdrzne, umika, v strahu pogleda drugam)* Ah, samo zdelo se mi je... *(popeva, živčno)* Moja čustva so gladka in harmonična; moja...

DREJC: *(začudeno, pojoče)* Oooj, brat Ferdo, ne boj se, poglej nas!

FERDO: *(izmenjevaje plahost in prijaznost)* Saj niste duhovi, ne?! Najbrž kakšna nova tehnologija, darilo pogrebnega zavoda?! *(usmeri mobi proti njim - pritiska nanj kot na daljinca)*

SILVA: *(začudeno, pojoče)* Še zadnjič smo te prišli pogledat...

FERDO: *(se zadere za Mrzelkamnom)* Gospod Mrzelkamen, izklopite to hologramsko reč... *(panično)* Gospod Mrzelkameeen!

SILVA: *(ponovi)* Še zadnjič smo te prišli pogledat...

POPADEK: *(začudeno, pojoče)* Da bi te posvarili in opozorili...

APRILA: *(začudeno, pojoče)* Da je tvoja valuta sezuta!

POPADEK, SILVA, DREJC: *(zaodmevajo)* Valuta sezuta!

FERDO: *(končno jih začne poslušati; nejeverno)* Mislite ... da bi prodal evre in kupil dolarje?! Saj dolar pada.

DREJC: *(začudeno, pojoče)* Kdo pa govori o evru?! Denarna valuta je vsaka sezuta.

SILVA: *(začudeno, pojoče)* Pa tudi obleka je valuta, avto je valuta, hrana je valuta ... in vsaka je sezuta.

APRILA: *(začudeno, pojoče)* Še misli so valute, in če so vsevedne, so sezute.

FERDO: *(plaho, a uporno)* Aja? Kje imate pa kakšen oprijemljiv dokaz?

SILVA: *(začudeno, pojoče)* Oooj, brat Ferdo, nas poglej! Mi smo dokaz.

POPADEK: *(začudeno, pojoče)* Ne rabimo evrov, ne rabimo dolarjev, ne obleke in avtov, ne mesenih klobas.

APRILA: *(začudeno, pojoče)* Ne rabimo akcij, ne razprodaj, ne znižanih cen, ne kvazistanskega marmorja.

DREJC: *(začudeno, pojoče)* Nimamo oči, pa vidimo; nimamo ušes, pa slišimo.

SILVA: *(začudeno, pojoče)* Čudimo se višini nad nami, globini pod nami.

APRILA: *(začudeno, pojoče)* Čudimo se, da se radi poznamo in da se radi imamo.

POPADEK: *(začudeno, pojoče)* Čudimo se fotosintezi, telekinezi in našemu čudenju.

SILVA: *(začudeno, pojoče)* Čudimo se dvajsetim milijonom na tvojem računu.

FERDO: *(trzne, sumničavo)* Nič ne vem o kakšnih dvajsetih milijonih.

POPADEK: *(začudeno, pojoče)* Blagor ti, brat Ferdo, kako se boš lahko čudil, ko boš zvedel...

DREJC: *(mu daje tablo v roke)(začudeno, pojoče)* In zdaj, brat Ferdo, vzemi moj esej, ki sem ga dokončal posthumusno. Dostavi ga profesorju.

APRILA: *(začudeno, pojoče)* Profesor se bo čudil – njegov učenec je bil vseveden in neumen, zdaj je začuden in pameten.

SILVA: *(začudeno, pojoče)* Adijo zdaj, brat Ferdo, mi potujemo... Bodi pameten in se čudi že zdaj.

VSI štirje duhovi: *(slikovito odhajajo))(radovedno gledajo okoli sebe; začudeno popevaje)* Vaaav, vaaav, vaaav... *(odidejo)*

FERDO: *(ko izginejo, se tleska po licih, menca oči, zmeden)* Čudim se, čudim ... da se človeku lahko takole v živo blede. *(zagleda tablo v roki, trzne, jo odvrže kot kačo)* Aaaaaa! *(zbeži s pokopališča)*

gdč. TIHIDOM: *(ravno pride mimo, pobere tablo, teče za Ferdom)* Gospod Ferdo, počakajte...

15. prizor - Zadnji

(Ferdova dnevna soba- prisoten Ferdo)(sedi z Drejčevo tablo, bere z nje)

FERDO: *(bere z Drejčeve table, se čudi)* Hm ... hm ... hm...

ga. GARDNER: *(privihra s poslovnim kovčkom, ošabno)* Kje ste zdaj, banda lopovska? Gospod Popadek?

ZBOR: *(ošabno)* Kje si, odpadek Popadek?! V kateri humus si se zakopal?!

FERDO: *(vstane, radovedno)* Popadka ni tukaj... Kaj se pa dogaja?

ga. GARDNER: *(strupeno)* Aaa... Vi ste najbrž Ferdo, kolovodja bande lopovske?!

FERDO: *(je presenečen, a se reši v sarkazem)* Samo Ferdo, brez čina.

ga. GARDNER: *(hladno)* Vadevr... Sem Jessica Gardner iz Fashion trade-a, New York, USA. Prišla sem vam povedat, da smo razveljavili pogodbo. Vračamo vam metle, dvajset milijonov evrov smo vam pa že potegnili z računa.

FERDO: *(zase, mlačno)* Čudim se, čudim... Se pravi, da sem jih res imel - vseh dvajset.

ga. GARDNER: *(prepirljivo)* Metle so tri leta leta ležale v nepokritih vagonih in so vlažne kot hudir – popolnoma neuporabne za pahljače. Lahko bi vas tožili zaradi profesionalne goljufije.

FERDO: *(mu gre na smeh)* Profesionalne? Čudim se, čudim...

ga. GARDNER: Ameriške ženske si že ne bodo nabirale revme na vlažnih kitajskih metlah. *(pokašlja, mirneje)* Khm, sem pa dobra po srcu, zato bi jih vseeno vzela, če bi jih prej vsaj za silo posušili.

ZBOR: *(spakljivo pokašluje, nedolžno)* Suhe bi pa vzela, ja ja.

FERDO: *(hoče že nekaj reči, a zamahne z roko, zazeha in sede)*

ga. GARDNER: *(vzame list iz kovčka)* Ali pa, če mi jih daste po pet evrov ceneje. *(zadrse list predenj)* Evo, to je naša zadnja ponudba.

ZBOR: *(spakljivo pokašluje, nedolžno)* Cenejše bi pa vzela, ja ja.

FERDO: *(se naglo odloči)* Ma, vi kar obdržite tistih dvajset milijonov, jaz pa vam dam še metle, vseh sto vagonov... Rad bi se malo čudil na stara leta.

ga. GARDNER: *(osuplo)* Zastonj? *(nato ostro)* Veste kaj, z mano se nimate kaj hecati!

FERDO: *(nekaj hitro napiše na prejet list, ji pokaže)* Se vam to zdi hec?!

ga. GARDNER: *(pogleda; se zdrzne, prime za srce, začne daviti, pade po tleh, trza)*

FERDO: *(počasi vstane, nejevoljno)* Kaj se pa razburjate, gospa, saj gre samo za dva milijona sirkovih metel.

ZBOR: *(nejevoljno)* Točno tako - pa še vlažne so kot hudir.

ga. GARDNER: *(še zadnjič pobrca, zagrga in obmiruje)*

FERDO: *(plašno pogleduje okoli sebe)* Aj aj aj... *(mlačno)* Saj bi se še čudil, če ne bi bil že navajen... *(tipka na mobi, ga prisloni k ušesu)* Gospod Mrzelkamen? Ja, spet sem jaz... Khm, imate še kaj kvazistanskega marmorja? *(med recitacijo zbora nemo telefonira v ozadju)*

ZBOR: *(prihrumi, vzame tablo, prebere zaključek eseja)*

Dragi g. profesor, čudili se boste – diplomski esej zaključujem posthumno ali bolje -posthumusno... Moram vam priznati, da šele zdaj razumem vaš naslov. Našteval sem vam, kaj vse denar kupi, ko je vendar naslov spraševal, česa ne.

Zdaj vam lahko z vso posthumusno avtoriteto zagotovim, da mi denar predvsem ni kupil čudenja – iz preprostega razloga - ker sem ga nekje v sebi vedno imel, in je tudi edino, kar mi je posthumusno ostalo.

Adijo, g. profesor, in brez akademskih skrbi - če se ta hip čudite, ste na pravi poti.

AKVIZITER: *(vstopi (čim zbor konča), otovorjen s Clever broomi kot Rambo)*
Dober dan. Je kdo doma?

FERDO: *(ga opazi, na hitro konča telefoniranje)* Ja ja, saj vas itak še pokličem.
Adijo.

AKVIZITER: Dober dan. *(pomigne proti ležeči gospe Gardner)(bolj tiho)* Žena vam pa kar na tleh spi? Si hrbtenico ravna, a ne?! Saj - baje je to dobro za nevtralizacijo vsakdanjega stresa.

FERDO: *(se praska)* Bo nekaj na tem, ja... Kaj pa vi hočete?

AKVIZITER: *(prijazno)* Prodajam, ampak ne se takoj ustrašiti - ne prodajam kar nekaj. *(mu pomoli metlo pod nos, ponosno)* Tole, dragi gospod, je Clever broom prve kvalitete... Saj ste gotovo videli kakšno reklamo na televiziji?!

ZBOR: *(počasi, grozeče)* Mhm, pa ne samo ene!

FERDO: *(prepozna artikle, grozeče kima)* Videl, videl.

AKVIZITER: No, potlej že veste, kakšno vsestransko uporabnost ima ta mojstrovina. In danes vam je kar na dom prišla.

FERDO: *(kar kima)* Menda ja ne...

AKVIZITER: *(navdušeno)* Seveda je Clever broom zelo primeren za intimno darilo, lahko ga pa tudi...

FERDO: *(ga prekine, vzroji)* Poslušajte, vi! Kdo vam je dovolil prodajati metle pod tem imenom. Kje imate licenco za Clever broom milenium?!

AKVIZITER: *(dobrohotno)* Pomirite se, gospod. Naš izdelek ni milenium, ampak zelenium - Clever broom zelenium!

FERDO: *(posmehljivo)* Zelenium? Hočete reči, da prodajate ponaredke?

AKVIZITER: *(tehtno)* No ja, to je res, ampak so še boljše kvalitete kot originali, hkrati pa precej cenejši. Samo en evro so po komadu.

ZBOR: *(osupne)* Samo en evro?

FERDO: *(osupne)* Jaz sem plačal po dva evra za kos.

AKVIZITER: *(zvito)* Dajte no, bi me radi naplahtali, da že imate svoj Clever broom?! *(blago)* Slab lažnivec ste, gospod.

FERDO: *(prezirljivo, trudno)* Več jih imam kot enega, verjemite. Jaz jih štejem v vagonih.

AKVIZITER: *(prijazno)* Ah, pustiva zdaj te megalomanske hece... *(se zresni, dobrohotno)* Rotim vas, kupite si lasten Clever broom, take priložnosti ne boste več imeli. V akciji jih imam, pa samo še danes.

ZBOR: *(navdušeno)* Kaj, samo še danes?!

FERDO: *(se obupano prime za glavo, vznemirjeno)* Čudim se, čudim ... svojim lastnim mislim, ko jih gledam.

AKVIZITER: Prosim? Kaj ste rekli?

FERDO: *(se zadržuje, naposled plane z drhtečimi rokami)* Dajte mi tri komade... Ne, rajši štiri... Ne, pet...

ZBOR: *(zvito, zapeljivo)* Ali pa, če bi jih mogoče vzel kar deset?

AKVIZITER: *(velikodušno)* V skladišču jih imam še dosti. Če vzamete več kot deset komadov, so še za dvajset odstotkov cenejši.

FERDO: *(začudeno)* A reees? *(hlavno)* Dajte mi jih dvajset... Ne, trideset... Ne, petdeset... Ma kaj, dajte mi jih stopetdeset... Ali pa kar dvesto...

(med megalomanskim stopnjevanjem se zagrne zavesa)